

மஹாபாபத்திலிருந்து
உன்னைக் காத்துக் கொள்
பிள்ளைகளின் கடமைகள்

எழுதியவர்:

சுவாமி ராமக்கதாஸ்

Acc No 38804

ஸ்ரீ ராமஜெயம்
சிவமயம்

ஓம் - தத் - சத்

வேதாந்த சிந்தன சாது சமாஜ

ஆஸ்ரம ஸ்தாபகர்

பிரம்மஸ்ரீ பொன் சிதம்பர ஞானதேசிக

சுவாமிகளின் 50-வது ஆண்டு

பொன் விழா குருபூஜை விழா

இலவச வெளியீடு

பிரம்மஸ்ரீ பொன்சிதம்பர ஞானதேசிக சுவாமிகள்

தாது வருஷம் சித்திரை மாதம் 27-ம் நாள்

வியாழக்கிழமை (9-5-96)

வேதாந்த சிந்தன சாது சமாஜ ஆஸ்ரம
ஸ்தாபகர் பிரம்மஸ்ரீ பொன் சிதம்பர ஞான
தேசிக சுவாமிகளின் 50-வது ஆண்டு
பொன் விழாவை முன்னிட்டு

மஹாபாபத்திலிருந்து
உன்னைக் காத்துக் கொள்
பிள்ளைகளின் கடமைகள்

என்கிற இந்நூல் இல வ ச வெளியீடாக
வெளியிடப்படுகிறது

இந்நூல் கேள்வி-பதில் வடிவத்தில் மிக அறிய
கருத்துக்கள் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன
மேற்படி நூலை பொதுமக்கள் படித்து பாவங்களி-
லிருந்து விடுபட்டும் பிள்ளைகள் தங்கள் தங்களது
கடமையை செய்தும் சர்வதுக்க நிவர்த்தி பரமா-
னந்தப் பிராப்தியடையுமாறு வேண்டுகிறோம்

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

பக்தியுடன்.

பிரம்மஸ்ரீ பொன் சிதம்பர ஞானதேசிக
சுவாமிகள் 50-வது ஆண்டு
பொன் விழா குருபூஜை கமிட்டியார்,
வேதாந்தமடம், கொமாரபாளையம்.

**மஹாபாபத்திலிருந்து
உன்னைக் காத்துக் கொள்
பிள்ளைகளின் கடமைகள்**

எழுதியவர்:
சுவாமி ராமச்சுதாஸ்

First Edition 1993 20,000 Copies

Second Edition 1994 5,000 Copies

Price:

விலை: ரூ. 2.00

புத்தகம் கிடைக்குமிடம்:

கோபால் சேவா டிரஸ்ட்,

82, கிருஷ்ணா டாக்கீஸ் ரோடு,

ஈரோடு - 638 003.

தொலைபேசி: 212902, 211668.

வெளியிடுவோர்:

கோவிந்தபவன் கார்யாலயம்,

கீதாப்ரஸ், கோரக்புர் [உ.பி.].

பதிப்பாளர்:

கீதாப்ரஸ்,

கோரக்புர் - 273 005.

மஹாபாபத்திலிருந்து உன்னைக் காத்துக் கொள்

புரஹ்மஹத்யா ஸுராபானம்

ஸ்தேயம் குரீவங்குநாகும: ।

மஹாந்தி பாதகான்யாஹு:

ஸம்ஸர்குஸாபி தை: ஸஹ ॥

[மனுஸ்ம்ருதி 11/54]

பிராமணனைக் கொலை செய்தல், கள் குடித்தல், தங்கம் முதலியவைகளைத் திருடுதல், குருவின் மனைவியோடு உறவு கொள்ளுதல் - இவை நான்கும் மஹாபாபம். இந்த நான்கு மஹாபாபங்களில் ஏதேனும் ஒரு மஹாபாபத்தைச் செய்கிறவனுடன், ஒருவன் மூன்றாண்டு வரை உடனிருந்தால், அந்த மஹாபாபிக்கு ஏற்படும் பலனே அவனுக்கும் கிடைக்கும்.†

† ஸ்தேனோ ஹிரண்யஸ்ய ஸுராம் பிபுஸ்ச குரோஸ்தல்பமாவஸன்புரஹ்மஹா சைதே பதந்தி சத்வார: பஞ்சமஸ்சாசரஸ்தைரிதி॥ [சுநந்தோக்ய உபநிஷத் 5/10/9]

1. பிராமணனைக் கொலை செய்தல்

நான்கு வருணங்களுக்கும் ஆசார்யன் பிராமணன். "வர்ணானாம் ப்₃ராஹ்மணோ கு₃ரு:!" பிராமண ஜாதியார் மூலமாக ஸாஸ்த்ர அறிவெனும் ஒளி எவ்வளவு உண்டாகியிருக்கிறதோ, அத்தனை ஒளி வேறு எந்த ஜாதிக்காரர்கள் மூலமாகவும் ஏற்படவில்லை. அதனால் பிராமணனைக் கொல்வது மஹாபாபம். இவ்விதமே, எவரால் உலகத்துக்கு நன்மை உண்டாகிறதோ, அப்படி நற்பணி புரிவோரையும், கடவுள் பக்தர் களையும், பசு முதலியவைகளைக் கொல்வதும் மஹாபாபம். காரணம் என்னவென்றால், எவர்மூலமாக மற்றவர்களுக்கு எவ்வளவு அதிகமான நன்மை ஏற்படுகிறதோ, அப்படிப்பட்டவரைக் கொல்வதால் அந்த அளவுக்குப் பாபமும் அதிகமாக ஏற்படுகிறது.

2. கள் குடித்தல்

புலால், முட்டை, புகைப்பிடித்தல், போதை முதலிய தூய்மையில்லாததும், மயக்கம் தருவதுமான பொருட்களை அருந்துவது பாபமாகும். ஆனால், கள் குடித்தல்

மஹாபாபமாகும். காரணம், மனிதனுடைய உள்ளத்தில் உள்ள நல்லுணர்வுகளையும், அறத்தின்பாலுள்ள ஈடுபாடு, ஸம்ஸ்காரத்தையும் குடிப்பழக்கம் அழித்து விடுகிறது. இதனால், மனிதன் மாபெரும் வீழ்ச்சியை நோக்கிப் போகிறான்.

கள் தயாரிப்பில் எண்ணிறந்த உயிர்களின் கொலை நடக்கிறது. கங்கை நதி எல்லாவற்றையும் சுத்தப்படுத்தும். ஆனால் கங்கை நதியில் கள் வைத்திருந்த பாத்திரத்தைக் கழுவினால், அது சுத்தமாகிறதில்லை. கள் வைத்திருந்த பாத்திரமே இவ்வளவு கெட்டுப் போகுமானால், கள்ளைக் குடிப்பவன் எவ்வளவு கெட்டுப் போவான் - இதற்கு எல்லையே இல்லை. முஸ்லிம்களின் மதத்தில், இந்த விஷயம் கூறப்பட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அதாவது, ஸரீரத்தின் எந்த உறுப்பில் கள் ஒட்டிக் கொள்கிறதோ, அந்த உறுப்பின் தோலை வெட்டி எறிந்துவிட வேண்டும்.

வினா: இப்போது ஆங்கில முறை மருந்துகளில் மயக்கப் பொருள் சேர்க்கப்படுகிறது. உடல்

நலத்துக்காக, மருந்து என்ற வடிவத்தில் அவைகளை அருந்துவது மஹாபாபமாகி விடுமா?

விடை: எவைகளில் மயக்கப் பொருள் உள்ளதோ, அந்த மருந்துகளை உண்பதால் மஹாபாபம் ஏற்படத்தான் செய்யும்.

வினா: குடும்பத்தில் ஒருவர் கள் குடிக்கிறார். அவருடன் கூடவே இருப்பதால், குடும்பத்தில் எல்லோருக்கும் மஹாபாபம் ஏற்படுமா?

விடை: இல்லை. குடும்பத்தார்களின் பார்வையில், அவர் அந்தக் குடும்பத்துக்காரர். ஆதலால் அவர்கள் கள் குடிப்பவரோடு உடன் இருப்பவர்கள் அல்லர். மாறாக, அவரைச் சார்ந்து இருப்பதால், அவருடன் உறவு கொண்டுள்ளார்கள். கணவன் கள் குடிக்கிறான்; மனைவி இரவு-பகலாய் அவனுடன் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது என்றாலும், மனைவிக்கு மஹாபாபம் ஏற்படுவதில்லை. ஏனென்றால், அவள் குடிகாரனோடு உறவு கொள்ளவில்லை; ஆனால் கட்டுப்பட்டவள். ஆதலால், கணவனுடன் இருக்கிறாள். மனமொப்பி

உறவாடுவதன் மூலமே தீய உறவின் குற்றம் ஏற்படும்.

வினா: முன்பு அறியாமையினால் கள் குடித்து வந்தவன், இப்போது தெளிவு பெற்றுவிட்டான் எனில் மஹாபாபத்திலிருந்து எவ்வாறு சுத்தப்படுத்திக் கொள்வது?

விடை: அவன் உண்மையான உள்ளத்தோடு வருத்தப்பட்டு கள் குடிப்பதை அடியோடு விட்டுவிட வேண்டும்; "இன்று முதல், இனி ஒருபோதும் கள் குடிக்க மாட்டேன்" என்று உறுதி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் அவனுடைய பாபம் மன்னிக்கப்படும். ஜீவன் சுயமாகத் தூய்மையுடையது. ஆதலால், "சேதன அமல ஸஹஜ ஸுக₂ரானி" மாசுகளைக் களைந்தவுடன், அத்துடன் நிரந்தரமாக உள்ள தூய்மை அடையப்பட்டு விடுகிறது; அது சுத்தமாகிறது.

3. களவு

எந்த ஒரு பொருளையும் திருடுவது பாபம். ஆனால் தங்கம், வைரம் முதலிய விலையுயர்ந்த பொருட்களைத் திருடுவது மஹாபாபம். எந்தப் பொருளுக்கு எத்தனை அதிக விலைமதிப்பு

இருக்கிறதோ, அந்தப் பொருளைத் திருடுவது அந்த அளவுக்குப் பாபம்.

4. குருவின் மனைவியோடு உறவு கொள்ளல்

விந்து [ப்ரம்மசர்ய] அழிவுக்கு எத்தனை வழிகள் உண்டோ, அவை அனைத்துமே பாபம்தான்†. அதிலும், குருவின் மனைவியைப்

† விந்துவின் ஒரு துளியில் ஆயிரக்கணக்கான உயிர்கள் உள்ளன. பெண்ணுறவில் வெளியேறும் விந்துவில் கர்ப்பப்பைக்குப் போய்ச் சேரும் உயிரணு மட்டுமே கர்ப்பமாகிறது. மற்ற எல்லா உயிரணுக்களும் இறந்து போகின்றன. அதனால் கொலைபாபம் ஏற்படுகிறது. பிள்ளை பெறவேண்டும் என்ற நோக்குடன் மட்டும், மாதவிலக்குக்குப் பின் பெண்ணுறவு கொள்வதில் பாபம் ஒட்டுவதில்லை. [பாபம் உண்டாகிறது; ஆனால், ஒட்டிக் கொள்வதில்லை.] ஏனென்றால், அது ஸாஸ்த்ரத்தின், தர்மத்தின் அனுமதி பெற்றது. "ஸ்வபாவநியதம் கர்ம குர்வந்நாப்ணோதி கில்பிஷம்" [கீதா 18/47]; "தர்மாவிருத்தேயா பூதேஷு காமோஸ்மி" [கீதா 7/11]. ஆனால், இன்பநுகர்ச்சிக்காக பெண்ணுறவு கொண்டால், அந்த உயிரணுக்கொலையின் பாபம் ஏற்படவே செய்யும்

ஏக் ப₃ர ப₄க₃ பே₄க₃ தே,

ஜீவ ஹதை நௌ லாக்₂ ।

ஜன மனோர நாரீ தஜீ,

ஸுண கே₃ரக₂ கீ ஸாக்₂ ॥

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

புணர்தல் மஹாபாபம். நமக்குக் கல்வியைக் கொடுக்கிற, நம்முடைய வாழ்க்கையை மாசற்றதாக ஆக்குகிற ஆசார்யருடைய மனைவி, அன்னையைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர். அதனால், அவரிடம் முறைகேடாக நடப்பது மஹாபாபம்.

பிற பெண்களோடு உடலுறவு கொள்வதும் பெரும் பாபம்தான்; அதனால்தான் இதை விபசாரம் - விசேஷ அபிசாரம் [ஹிம்ஸை] - என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கணவன் பிற பெண்ணோடு உறவு கொண்டாலும், மனைவி வேறு ஆடவனுடன் உறவு கொண்டாலும், அம்மா-அப்பா, ஸ்ஹோதர-ஸ்ஹோதரி முதல், மாமனார் வீட்டில் மாமனார், மாமியார், மைத்துனர் முதலியோருக்கும் துயரம் உண்டாகிறது. இவ்விதம், இரண்டு குடும்பத்தாருக்கும் துயரம் கொடுப்பது பாபம். மேலும், தடை செய்யப்பட்டுள்ள இன்பங்களை அனுபவிப்பதால், ஸாஸ்த்ரம், தர்மம், சமுதாயம், குலம் முதலியவைகளின் கௌரவத்தைக் குலைப்பதும் பாபம். இந்த இரண்டு பாபங்களும் ஒன்றாகவே நிகழ்வதால், பிற

பெண்ணுறவு அல்லது பிற ஆணுறவு
கொள்வது விசேஷமான அபிசாரம் [தவறு];
மஹாபாபம். "வேறு பெண்ணுடன் உடலுறவு
கொள்வதால், மனத்தில் உள்ள
தெய்வநம்பிக்கை அழிந்து போகிறது.
பேரழிவுக்கு முக்கிய காரணமான
அவநம்பிக்கை வந்து சேர்கிறது" என்று
தன்னுடைய அனுபவத்தை அறிவாளியான ஒரு
பெரிய மனிதர் கூறியிருக்கிறார்.

ஹிந்து, முஸ்லீமான், கிறிஸ்தவர் ஆகிய
யாராக இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட
பெரும்பாபங்களை விலக்கிவிட வேண்டும்.
பின்னால், கீழ்ப்பிறவி ஏற்படாவண்ணம்,
பூத-ப்ரேத பிறவியை அடையாதவண்ணம்,
குறைந்தபட்சம் மஹாபாபங்களில் இருந்து
காத்துக் கொண்டால்தான், மனித உடல்
பெற்றது பயனுடையதாகும்.

கருச்சிதைவு, மஹாபாபத்தைப்போல்
இருமடங்கு பாபம்

பிராமணனைக் கொல்வது எப்படி
மஹாபாபமோ, அப்படியே கருச்சிதைவும்
மஹாபாபம். ஸாஸ்திரத்தில், ப்ரம்மஹத்தியைப்

போல், கருச்சிதைவு இருமடங்கு பாபகரமானது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

யத்பாபம் ப்₃ரஹ்மஹத்யாயா

த்₃விரு₃ணம் க₃ர்ப₄பாதனே ।

ப்ராயஸ்சித்தம் ந தஸ்யாஸ்தி

தஸ்யாஸ்த்யாகே₃ர விதீ₄யதே ॥

[பராஸரஸ்ம்ருதி 4/20]

"பிராமணனைக் கொல்வதால் எவ்வளவு பாபம் ஏற்படுகிறதோ, அதைப்போல் இருமடங்கு பாபம் கருச்சிதைவு செய்வதால் ஏற்படுகிறது. கருச்சிதைவு செய்ததால் ஏற்பட்ட மஹாபாபத்திற்கு எவ்வித ஸாந்திபரிஹாரமும் இல்லை. ஆகவே கருச்சிதைவு செய்யவே கூடாது."

பகவான் மிகவும் அன்புடன், ஜீவனுக்கு மனித உடலைத் தருகிறார். கருத்தடை, ஆபரேஷன், கருச்சிதைவு, லூப், கர்ப்பத்தடுப்பு மருந்து முதலியவை மூலமாக ஜீவன், மனித உடல் எடுக்கவிடாமை, தன்னுரிமையற்ற அந்த ஜீவன், பிறப்புக்கூட அடையவிடாமை,

பிறப்பதற்கு முன்பே அழித்துவிடுதல்
முதலியவை மிகப் பெரிய பாபச் செயல்கள்.
எந்தக் குற்றமும் செய்யாத அந்த ஆதரவற்ற
ஜீவனைக் கொன்று போடுவது, அதற்கு
இழைக்கப்படும் படுமோசமான அநியாயம்
அல்லவா? அந்த ஜீவன் மனித ஸரீரம் எடுத்து,
என்னென்ன நல்ல கார்யங்கள் செய்வதாக
இருந்ததோ, சமுதாயத்துக்குப் பணி செய்வதாக
இருந்ததோ, தன்னை உயர்த்திக் கொள்வதாக
இருந்ததோ! ஆகவே, பிறவி எடுப்பதற்கு
முன்பே அதனை அழிப்பது என்பது
பயங்கரமான அநீதி, மிகப் பெரிய பாபம்.
தன்னுடைய ஆன்மிக உயர்வு, நன்மைக்கான
செயல்கள் செய்யாததே குற்றம், பாபம் என்றால்
மற்றவர் உயர்வுக்கான வாய்ப்புக்
கொடுக்காமலிருப்பது எவ்வளவு பெரிய
பாபம்? இத்தகைய மஹாபாபம் செய்கிற
ஆண்-பெண்களுக்கு அடுத்து வரும்
பிறவிகளில் குழந்தைகளே பிறக்காது.
அவர்கள், குழந்தை பெறாமல் பல
பிறவிகளுக்கு அழுது கொண்டேயிருப்பார்கள்.

ஒரு யஜமானர், நல்ல வேலைக்காரர்களை வேலை நீக்கம் செய்து கொண்டிருந்தால், பிறகு, அவருக்கு நல்ல பணியாளர்கள் கிடைப்பதில்லை. அதுபோலவே, நல்ல யஜமானர்களைவிட்டு வேலைக்காரன் விலகிக் கொண்டிருந்தால், பிறகு, அவனுக்கு நல்ல யஜமானரே கிடைப்பதில்லை என்பதைக் கண்டாகப் பார்க்கிறோம். நல்ல பக்தர்களையும், ஞானிகளையும் அடைந்தும், எவனொருவன், தன்னை மேம்படுத்திக் கொள்ளவில்லையோ, அவனுக்கு அப்படிப்பட்ட நல்லுறவு கிடைக்காமல் போகும். எவர்களால் நன்மை உண்டாகியிருக்கிறதோ, அப்படிப்பட்ட மேலான துறவிகளை விலக்குகிறவன், அவர்களை இகழ்பவன், வெறுப்பவன் எவனோ, அவனுக்கு மீண்டும் அப்படிப்பட்ட பெரியோர்கள் கிடைக்க மாட்டார்கள். தாய்-தந்தையர் மகிழ்ச்சியுடன், பிள்ளைக்கு இனிப்புப் பண்டம் கொடுக்கிறார்கள். அவனோ, அந்த இனிப்புப் பண்டத்தைத் தின்னாமல் சாக்கடையில் எறிகிறான். இதற்குப் பின்னர், பெற்றோர்கள் அவனுக்கு இனிப்புக் கொடுப்பதில்லை

அல்லவா, அதுபோலத்தான். அவ்விதமே, பகவான் பேரன்புடன் மனித உடலைக் கொடுத்தும், மனிதன், அந்த உடலைக் கொண்டே பாபம் செய்கிறான், தவறாகப் பயன்படுத்துகிறான் என்றால், அவனுக்கு பகவான் மறுபடியும் மனுஷ்ய ஸரீரம் கொடுக்கமாட்டார். தாய்-தந்தையர் குழந்தைக்கு மறுபடியும் இனிப்புக் கொடுக்கலாம், அறியாப்பிள்ளையாயிற்றே என்று நினைத்து. ஆனால் அறிந்து பாபம் செய்கிறவனுக்கு பகவான் மறுபடி மனிதப்பிறவி கொடுக்கமாட்டார். இவ்விதமே, கர்ப்பச்சிதைவு செய்கிறவர்களுக்கு, பின்வரும் பிறவிகளில் பிள்ளைப்பேறு ஏற்படாது.

உலக உற்பத்தியின் துவக்கத்தில் பகவான் ஸ்ரீக்ருஷ்ணரின் சின்மயீ சக்தி மூல ப்ரக்ருதி [ஸ்ரீராதா], தன்னுடைய கர்ப்பத்தைப் ப்ரும்மாண்டகோளத்தின் ஆழங்காண முடியாத நீர்நிலையில் எறிந்துவிட்டாள். இதைக் கண்டு பகவான், அவளுக்குச் சாபம் கொடுத்தார்- "இன்று முதல் உனக்குப் பிள்ளைப்பேறு உண்டாகாது. இது மட்டுமல்ல, உன்னுடைய

அம்ஸமாகப் பிறக்கும் தெய்விகப் பெண்
களுக்கும் குழந்தைப்பேறு உண்டாகாது.†"
இதற்குப் பிறகு மூலப்ரக்ருதி தேவியினுடைய
நாக்கின் நுனியிலிருந்து ஸரஸ்வதி
வெளிப்பட்டாள். பின்னர் சிறிது காலம்
கழிந்ததும், அந்த மூலப்ரக்ருதி இரண்டு
வடிவங்களாகத் தோற்றமளித்தாள். வலது

† த்₃ருஷ்ட்வா டி₃ம்ப₃ஞ்ச ஸா தே₃வீ

ஹ்ருத₃யேன விபூ₄ஷிதா ।

உத்ஸஸர்ஜ ச கோபேன

ப்₃ரஹ்மாண்ட₃ம் கே₃ாலகே ஜலே ॥

த்₃ருஷ்ட்வா க்ருஷ்ணஸ்ச தத்த்யாக₃ம்

ஹாஹாகாரம் சகார ஹ ।

ஸஸாப தே₃வீம் தே₃வேஸ:

தத்ஷுணம் ச யதே₂ாசிதம் ॥

யதோ₅பத்யம் த்வயா த்யக்தம்

கோபஸீலே ஸுநிஷ்டு₂ரே ।

ப₄வத்வமணபத்யாபி

சாத்₃யப்ரப்₄ருதி நிஸ்சிதம் ॥

யா யாஸ்த்வத₃ம்ஸருபா ச

ப₄விஷ்யந்தி ஸுரஸ்த்ரிய: ।

அநபத்யாஸ்ச தா: ஸர்வா:

தத்ஸமா நித்யயௌவனா: ॥

[ப்₃ரஹ்ம வைவர்த புராணம். 2/50-53]

பக்கத்தில் தோன்றியவள் "லக்ஷ்மி"யாகவும்,
இடது பக்கத்தில் தோன்றியவள்
"ராதை"யாகவும் ஆனார்கள். பகவான்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணரும் அப்போது இரண்டு
வடிவங்களில் வெளிப்பட்டார். வலது பாதியில்
தோன்றியவர் "நான்கு கையுடைய
விஷ்ணு"வாகவும், இடது பாதியில்
தோன்றியவர் "இரண்டு கையுடைய
க்ருஷ்ண"னாகவும் ஆனார்கள்[†]. அப்போது,
பகவான் ஸ்ரீக்ருஷ்ணர், லக்ஷ்மி-ஸரஸ்வதி
ஆகிய இருதேவியரையும் விஷ்ணுவுக்குப்
பணிவிடை செய்யுமாறு ஆணையிட்டார்.
மூலப்ரக்ருதியிலிருந்து தோன்றியதால்,

† அத₂ காலாந்தரே ணா ச

த₃வித₄ாருபா ப₃பூ₄வ ஹ ।

வாமார்த்த₄ாங்க₃ா ச கமலா

த₃க்ஷிணார்த்த₄ா ச ராதி₄கா ||

ஏதஸ்மின்னந்தரே க்ருஷ்ண:

த₃வித₄ாருபோ ப₃பூ₄வ ஹ ।

த₃க்ஷிணார்த்த₄ஸ்ச த₃விபு₄ஜோ

வாமார்த்த₄ஸ்ச சதுர்பு₄ஜ: ||

[ப்ரக்ருதி. 2/56-57]

லக்ஷ்மிக்கும், ஸரஸ்வதிக்கும் மகப்பேறு
ஏற்படவில்லை†. இதற்குப் பிறகு
ஸ்ரீக்ருஷ்ணரின் மயிர்க்கால்களிலிருந்து
எண்ணற்ற கோபர்கள் வெளிப்பட்டார்கள்.
அவ்விதமே, ஸ்ரீராதையின் ரோமக்
கால்களிலிருந்து எண்ணற்ற கோப
கன்னிகைகள் தோன்றினார்கள்.
பகவானுடைய சாபத்தின் காரணமாக, இந்தக்
கோப கன்னிகைகளுக்கும் மகப்பேறு
உண்டாகவில்லை‡. இந்தக் கதையிலிருந்து
தெளிவாகிற விஷயம் என்னவென்றால்,
எந்தப் பெண், கர்ப்பத்தைச் சிதைக்கிறாளோ,

† அனபத்யே ச தே த்₃வே ச

யதோ ராத₄ாம்ஸஸம்ப₄வா: ।

[ப்ரக்ருதி 2/60]

‡ ராத₄ாங்க₃லோமக₃பேப்₄யோ

ப₃பூ₄வுர்கே₃பகன்யகா: ।

ராத₄ாதுல்யாஸ்ச ஸர்வாஸ்தா:

ராத₄ாதுல்யா: ப்ரியம்வத₃ா: ॥

ரத்னபூ₄ஷ்ணபூ₄ஷாட்₄யா:

ஸஸ்வத் ஸுஸ்தி₂ரயௌவனா: ।

அனபத்யாஸ்ச தா: ஸர்வா:

பு ம்ஸ: ஸாபேன ஸந்ததம் ॥

[ப்ரக்ருதி 2/64-65]

அவள் வருகிற பிறவிகளில் பிள்ளைப் பேறாகிய இன்பத்தைக் காண்பதில்லை.

வினா: கருச்சிதைவு செய்த பெண்கள் மீண்டும் கர்ப்பமுறுகிறார்கள்; குழந்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அதனால், கருச்சிதைவு செய்து கொண்டவர்களுக்கு, மீண்டும் மகப்பேறு உண்டாகாது என்பதை எப்படி ஏற்றுக் கொள்வது?

விடை: இந்தப் பிறவிக்கான ப்ராரப்த வினை தொடங்கியாகிவிட்டது. அந்த ப்ராரப்த வினைக்கேற்ப அவர்களுக்கு மகப்பேறு உண்டாகக்கூடும். ஆனால், அடுத்த பிறவியில் [புதிய ப்ராரப்த வினை தொடங்கியதும்] அவர்களுக்குக் குழந்தைப்பேறு உண்டாகாது. இந்தப் பிறவியில் செய்யப்பட்ட கருச்சிதைவு என்னும் மஹாபாபத்தின் பயனை, அவர்கள் அடுத்த ஜன்மங்களில் அனுபவிக்க வேண்டும்.

வினா: கரு நழுவுதல், கருச்சிதைவு, சிகக்கொலை - இம்முன்றுக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன?

விடை: கருப்பையில் உயிரணு உடலாக உருவெடுக்கும் முன்னரே, சுக்ல-சோணிதம்

வெளியேறிவிட்டால், அதனைக் கரு நழுவுதல் என்கிறார்கள். கருப்பையில் உடல் உருவாக ஆரம்பித்தபின் அதை வெளியேற்றினால், அது கருச்சிதைவு எனப்படுகிறது. கருப்பையில் உள்ள உயிருக்கு கை, கால், தலை முதலிய உறுப்புக்கள் தோன்றி, "இது ஆண் குழந்தை" அல்லது "இது பெண் குழந்தை" என்ற வேற்றுமை தெளிவாக உண்டாகத் தொடங்கும்போது, அதை வீழ்த்துதல் சிசுக்கொலை எனப்படுகிறது. கருக்கலைப்பு, கருச்சிதைவு, சிசுக்கொலை - இம்மூன்றையும் எந்த முறையில் செய்தாலும் மஹாபாபம் ஏற்படுகிறது. ஆனால், தானாகவே கர்ப்பம் நழுவி விழுந்தால், அதனால் பாபம் ஏற்படாது. உலகத்தில் அநேக உயிர்கள் தாமாகவே இறந்து போகின்றன. ஆனால், அந்தப் பாபம் நம்மைச் சேர்வதில்லை. ஏனென்றால், நாம் அவைகளை கொல்லவும் இல்லை; கொல்ல விரும்பவும் இல்லை.

வினா: கருப்பையில் ஜீவன் [உயிர்] தங்கியிருக்கவில்லை; பின்னர்தான் வருகிறது. அப்படியிருக்கையில், கருச்சிதைவு என்ற பாபம் எப்படி ஏற்படும்?

விடை: ஆடவனுடைய வீர்யத்தின் ஒரு துளியில் ஆயிரக்கணக்கான உயிர்கள் உள்ளன. அவைகளில் எந்த உயிர், சோணிதத்துடன் ஒட்டிக்கொண்டு கருப்பையை அடைகிறதோ, அதுவே வளர்ந்து கருவாக ஆகிறது. உயிரணு இல்லாமல், வீர்யம் சோணிதத்துடன் ஒட்டிக் கொள்ளவும் இயலாது; கரு வளரவும் இயலாது. உயிரணுவில் ப்ராணசக்தி முதலில் உள்ளுறையாக மறைந்திருக்கிறது. கர்ப்பப்பையில் வந்தவுடன் உயிராற்றல் திடமாக மாறுகிறது; கரு வளர ஆரம்பிக்கிறது. கரு வளரும்போது ப்ராணசக்தி சிறப்பாகத் தெரிய ஆரம்பிக்கிறது; கர்ப்பத்தில் அசைவு ஏற்படுகிறது. அப்போது "கர்ப்பத்தில் உயிர் வந்துவிட்டது" என்று மக்கள் சொல்கிறார்கள்.

வினா: ஒருத்தியினுடைய கரு, தானாகவே விழுந்துவிட்டால்?

விடை: இது ஒரு நோய். இதற்கான சிகிச்சை பெறவேண்டும். ஒரு பெண்ணின் ஐந்தாறு கரு விழுந்துவிட்டது. ஒரு பெரியார், அவளுடைய குடும்பத்தாரிடம், "அவள் கருப்பையில்

உஷ்ணம் அதிகமாக இருப்பதால் கரு வெந்துபோய் விழுந்துவிடுகிறது; இதற்கு ஏதேனும் வழி செய்" என்று சொன்னார். அவள் கருவுற்றதும், இம்மாதிரியாகப் பசும்பால் குடிக்கச் செய். பால் கறப்பவன் ஒரு பாத்திரத்தைத் துணியால் மூடவேண்டும்; துணியின் மேல் குழைவாகப் பொடி செய்யப்பட்ட கற்கண்டை வைக்கவேண்டும். அதன் மேல் பசுவைக் கறக்கவேண்டும். அதாவது, கற்கண்டுப் பொடி, பாலுடன் கலந்து, பாத்திரத்தை அடையவேண்டும். பசு எதிரிலேயே அமர்ந்து கறப்புச்சூட்டுடன் கூடிய பாலை அப்போதே, அந்தப் பெண் நாள்தோறும் காலையில் வெறும் வயிற்றில் ஒரு மாத காலம் அருந்த வேண்டும். அந்தப் பெரியார் கூறியபடி அந்தப் பெண் பால் குடித்தாள்; கரு சிதையவில்லை; அவளுக்கு மகப்பேறு உண்டாயிற்று. அந்தக் குழந்தை இப்போதும் உயிரோடிருக்கிறது.

இந்த நோயை நீக்குவதற்குப் பல மருந்துகள் உள்ளன. திறமையான, அனுபவம்

பெற்ற ஆயுர்வேத வைத்தியரிடமிருந்து அவைகளைப் பெறவேண்டும்.

வினா: ஒரு நோயின் காரணமாக கருச்சிதைவு செய்விப்பது இன்றியமையாததாகிவிட்டால், என்ன செய்வது?

விடை: கருச்சிதைவு செய்வதால் உண்டாகும் பாபம் ஏற்படத்தான் செய்யும். பெண் பிழைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகக் கருச்சிதைவு செய்விப்பதற்கு மக்கள் உடன்படுகிறார்கள். ஆனால், இப்படிச் செய்யாமல், தகுந்த சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும். எது நடக்க வேண்டுமோ, அது நடக்கத்தான் போகிறது. பெண் மரணமடைய வேண்டும் என்றிருந்தால், கர்ப்பத்தைக் கலைத்தாலும் அவள் மரணமடையத்தான் செய்வாள். அவளுக்கு இன்னும் ஆயுள் இருந்தால், கர்ப்பத்துக்குச் சேதம் விளைவிக்காமல் இருந்தாலும் அவள் மரணமடைய மாட்டாள். இறப்பு என்பது உரிய காலம் வந்ததும் ஏற்படவே செய்யும் - காரணம் எதுவாக இருந்தாலும் சரி. ஆகவே,

ஒருபொழுதும் கருச்சிதைவு செய்விக்கக் கூடாது.

வினா: கன்னிப் பருவத்தில் கர்ப்பமுற்றால், அதைக் கலைக்கலாமா, கூடாதா?

விடை: எவனுடைய உறவினால் கருத்தரித்தாளோ, அவனுக்கே திருமணம் செய்து கொடுத்துவிட வேண்டும். திருமணம் செய்ய முடியாமற்போனாலும், அந்தக் கருவை அழித்துவிடக் கூடாது. அதைப் பாதுகாத்து, குழந்தை கொஞ்சம் வளர்ந்ததும் அனாதை இல்லத்தில் சேர்த்துவிட வேண்டும்; அல்லது யாரேனும் தத்து எடுத்துக் கொள்ள விரும்பினால், அதைக் கொடுத்துவிட வேண்டும்.

ஒரு கன்னிப் பெண்ணிடம் முரட்டுத்தனமாக நடந்துகொண்டால், அந்த முரடனுக்கு மிகவும் பாபம் ஏற்படுகிறது. கன்னிப்பெண் புணர்ச்சி இன்பத்தை நுகர்ந்திருந்தால், அந்த அளவுக்கு அவளுக்கும் பாபம் ஸம்பவிக்கும். ஏனென்றால், எல்லாப் பாபமும் இன்பநுகர்ச்சி ஆசையால்தான் ஏற்படுகிறது.

கன்னிப்பெண் கர்ப்பமடைந்தால், அவளுடைய தாய்-தந்தையருக்கும், கவனக்குறைவு என்ற காரணத்தால் பாபம் ஏற்படுகிறது. ஆதலால், ஆரம்பத்திலிருந்தே, பெண்ணுக்குத் தன்னுரிமை கொடுக்காமல், நன்றாகப் பாதுகாத்து மிகுந்த கவனத்துடன் இருப்பது பெற்றோரின் கடமையாகும்.

வினா: ஊர் ஜனங்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டால், அந்தப் பெண்ணுக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படும்; யாரும் அவளை மணந்து கொள்ள மாட்டார்கள். அப்போது அவள் என்ன செய்வது?

விடை: பாபம் செய்தாகிவிட்டது என்கையில், அவப்பெயரைத் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டியதுதான். கருவைச் சிதைத்தல், தற்கொலை செய்து கொள்வது, வீட்டிலிருந்து ஓடிப்போவது ஆகிய மூன்று கொலைகளிலிருந்து [பாபத்திலிருந்து] தப்புவதற்காகக் கெட்ட பெயரை ஏற்படே தேவலை. அந்தக் கன்னியை மணந்து கொள்ள யாரும் முன் வரவில்லையென்றால், அவள் வீட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டு பக்தி-பஜனை

பண்ணட்டும். இதனால், அவளுடைய பாபத்துக்குப் பரிஹாரம் செய்ததாகவும் ஆகும்.

வினா: திருமணமான பெண்ணிடம் வலுக்கட்டாயம் செய்து, அதனால் அவள் கருத்தரித்தால் என்ன செய்வது?

விடை: முடிந்த வரையில் அந்தப் பெண் வாயை மூடிக் கொண்டிருப்பதுதான் சிறந்தது. கணவனுக்கு விஷயம் தெரிந்துவிட்டால், அவனும் வாயைத் திறக்கக் கூடாது. இருவரும் மௌனமாக இருந்தால்தான் நன்மை. உண்மையில், இப்படிப்பட்ட ஸம்பவம் நிகழாவண்ணம் ஆரம்பத்திலிருந்தே கவனமாக இருந்திருக்க வேண்டும். கருவைச் சிதைப்பதை நாம் அனுமதிக்க மாட்டோம். காரணம், கருவைக் கொல்வது மஹாபாபம்.

வினா: கருத்தடை, ஆபரேஷன் செய்து கொள்வதில் என்ன தவறு?

விடை: கருத்தடை செய்து கொண்டவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு உடலும், இருதயமும் பலவீனப்பட்டுப் போகின்றன என்பதைக் கண் முன்னாலே பார்க்கிறோம். அவர்களுடைய உடம்பில்

பலவித நோய்கள் தோன்றியுள்ளன; இருக்கின்றன; ஏற்பட்டு கொண்டேயிருக்கும். எருதாகச் செய்யப்பட்டுவிட்ட கன்றுகளிடம் ஆண்மை அழிந்து போவதால், அவற்றின் மாமிசத்தில் எருதாக மாற்றப்படாத கன்றுகளின் மாமிசத்தில் உள்ள அளவுக்கு சக்தி இல்லை என்பதையும் காண்கிறோம். அதனால் காயடிக்கப்பட்ட கன்றுகளின் மாமிசம், ஈராக், ஈரான் முதலிய நாடுகளில் மலிவாக விற்கப்படுகின்றது என்றும், காயடிக்கப்படாத கன்று மாமிசம் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்றும் நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆதலால், கருத்தடை செய்து கொள்வதன் மூலமாக ஆண்மையைத் தடுத்து நிறுத்துவதால், ஆண்மையை இழப்பதால், உடம்பின் பலம் குறைகிறது; மகிழ்ச்சி, பயமின்மை முதலிய மனோபலமும் போய்விடுகிறது.

கருத்தடை மூலமாகத் தன்னுடைய ஆண் தன்மையை இழக்கச் செய்கிறவர்கள் நபும்ஸகர்கள் [அலிகள்]. அவர்கள் மூலமாக பிதிரர்களுக்குச் சோறு-தண்ணீர் போய்ச்

சேராது†. இத்தகைய நபர்களைப் பார்ப்பது கூட அமங்கலமானதாகக் கருதப்படுகிறது. பிரயாணம் புறப்படும்போது இம்மாதிரி நபர் பார்த்தால், அது அபசகுனம் ஆகும்.

கருத்தடை ஆபரேஷன் செய்து கொள்ளும் பெண்களில் பெரும்பான்மையோருக்குச் சிவப்பு-வெள்ளைத் தழும்புகள் தோன்றி யுள்ளன. இதற்குச் சிகிச்சையே கிடையாது. ராஜஸ்தானில் கருத்தடை ஆபரேஷனால், இதுவரை நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் இறந்துவிட்டிருக்கிறார்கள். பலருக்கு மேலே சொன்ன நோய் வந்திருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் மருத்துவர்கள் பதில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்தத் தகவல் செய்தித்தாள் களிலும் வந்திருக்கிறது. ஆபரேஷன் செய்து கொள்வதால் பெண்களுக்கு உடல்நலம் குறைகிறது; உட்கார்ந்து - எழுந்திருக்கும்போது கண்களின் எதிரில் இருள் தழ்கிறது; மார்பிலும், முதுகிலும் வலி தோன்றுகிறது; கார்யம் செய்யும் திறனும் போய்விடுகிறது.

† அங்கு ஹீனாஸ் ரோத்ரியஷண்ட், ஸரீத்ரவர்தம் ।

[காத்யாயனஸ்ரெளதணித்ரம் 1/1/5]

இப்படி மருத்துவர்கள் கூறுவதைக் கேட்டிருக்கிறோம்.

கருத்தடை ஆபரேஷன் செய்து கொள்ளும் பெண்ணுக்கு, அவளுடைய தாய்மை - அதாவது தல் கொள்ளும் சக்தி போய்விடுகிறது. இம்மாதிரிப் பெண்களைப் பார்ப்பதும் தீமை; அபசகுனம். பகவானால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சக்தியை அழிப்பதற்கு யாருக்கும் உரிமை இல்லை. அதை அழிப்பது என்பது உரிமை மீறிய செயல்; குற்றம். ஆபரேஷன் மூலமாகத் தன் தாய்மையை இழந்தவர்கள் பாபம் செய்கிறார்கள் என்பது நிச்சயம். ஆனால் ஆபரேஷன் செய்து கொள்ளும்படி தூண்டுகிறார்களே, வற்புறுத்துகிறார்களே, அவர்கள் புதிய பாபத்தைச் செய்கிறார்கள். கீதையைப் படிப்பதால் மிக்க நன்மை ஏற்படுகிறது; ஆனால் கீதையைப் பிரசாரம் செய்வதால், அதைக்காட்டிலும் அதிக நன்மை ஏற்படுகிறது [கீதை 18/69] என்பதைப்போல, மற்றவர்களை ஆபரேஷன் செய்து கொள்ளும்படி பிரசாரம் செய்கிறார்களே, அவர்கள் மிகப்பெரும் பாபம் செய்கிறார்கள்.

பசுவதை செய்வோரின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதில் உதவியாக இருப்பதன் மூலம் பசுவதைக்குண்டான பாபத்தில் பங்கு பெறுகிறார்கள். அப்பாவி ஸ்வேஹாதரிகளுக்கு இந்த விஷயம் தெரியாது. ஆதலால், அவர்கள் அறியாமலே மிகப் பெரிய குற்றம், பாபம் செய்து விடுகிறார்கள். அவர்களை இந்தப் பாபத்திலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும்.

ஒருவன் ஏதோ ஒரு வழியில் குற்றம் இழைத்தால், அவனுடைய ப்ராணசக்தி விரைவில் அழிந்து போகிறது; அவனுடைய முடிவும் விரைவில் உண்டாகிறது. குற்றம், பாபம் செய்யும்போது அல்லது அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் மனதில் தோன்றியதும், மூச்சு வேகமாக விட ஆரம்பிக்கிறது; உயிர் அடங்கிப் போகிறது - இது கண்கூடான காசு. எவரும் இதை அனுபவித்து உணரலாம்.

கருத்தடை ஆபரேஷன் செய்து கொள்வது விபசாரத்துக்கு வழிகோலுவதாகும். இது மிகப் பெரிய பாபம். மிருகங்களைப் பலியிடுவது, கொலை செய்வது அபிசாரம் எனப்படுகிறது.

அதைக் காட்டிலும் கொடுமையான அபிசாரத்தை, விபசாரம் என்கிறார்கள். இதனால், மனிதனுடைய தார்மிக, ஆன்மிகப்பற்று [உணர்வு] நசித்துப் போகிறது; அவனுக்குப் பெரிய வீழ்ச்சியும் ஏற்படுகிறது.

மனித உடல், பரமாத்மாவை அடைவதற்காகவே கிடைத்திருக்கிறது. அதை பரமாத்மாவை நோக்கி இட்டுச் செல்லாமல் உடலின்ப நுகர்ச்சிக்காகப் பெரிய பெரிய பாபம் செய்வது, கருச்சிதைவு செய்வது, கருத்தடை செய்வது, ஆபரேஷன் செய்வது என்பது எவ்வளவு பெரிய பாபம்! கருச்சிதைவு, கருத்தடை செய்வதில், உடலின்பம் துய்த்தல் என்பதைத் தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது? கருத்தடையால் யாருக்கேனும் ஏதாவது தார்மிக - ஆன்மிக நன்மை உண்டாகியிருக்கிறதா, உண்டாகுமா அல்லது உண்டாக முடியுமா? கருத்தடை செய்வதால் உடலின்பப் பற்றுதான் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. உடல் இன்பத்தில் இன்றைய மனிதனுக்கு உள்ள பெரும் ஈடுபாடு, மிருகங்களிடம்கூட இல்லை. உங்களுக்குக் குழந்தை வேண்டாம் என்றால்,

கட்டுப்பாட்டுடன் இருங்கள்; உங்கள் உடலில் ஆற்றல் நிலைக்கும்; சுறுசுறுப்பு இருக்கும்; உங்களுக்குத் தர்மத்தில் ஈடுபாடு, ஈஸ்வரனிடம் நம்பிக்கை வரும். உங்களுடைய மனிதப்பிறவி பயனுடையதாக ஆகும். அடியார்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்-

கே ஸத்ரவ: ஸந்தி நிஜேந்த்₃ ரியாணி

தான்யேவ மித்ராணி ஜிதானி யானி ||

[ப்ரஸ்னோத்தரீ 4]

மனிதன் புலன்களுக்கு அடிமையாகிப் போனால், அந்தப் புலன்கள் அவனுக்கு எதிரிகளாகின்றன. அதனால் அவனுக்கு இவ்வுலகும், அவ்வுலகும் வீணாகிறது. ஆனால் அவன் பொறிகளின் மேல் வெற்றி கொண்டால், அந்தப் பொறிகள் அவனுக்கு நண்பனாகின்றன. அதனால், அவனுடைய இவ்வுலக, அவ்வுலக வாழ்க்கை செம்மையாகிறது. அதனால் கீதையில்,

உத்₃த₄ ரேத₃ த்மனாத்மானம்

நாத்மானமவஸாத₃யேத் ।

ஆத்மைவ ஹ்யாத்மனோ ப₃ந்து₄;

ஆத்மைவ ரிபுராத்மன: ||

[கீ₃தா 6/5]

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"தன்னைக் கொண்டே தன்னை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும்; தன் வீழ்ச்சியைச் செய்யக்கூடாது. ஏனென்றால், நாமே நமக்கு நண்பர்; நாமே நமக்கு விரோதி."

வினா: கருத்தடைச் செய்வதால் என்ன கேடு விளையும்?

விடை: கருத்தடைச் செய்வதால் கேடான கேடு உண்டாகிறது. செயற்கையாகக் கருவை நழுவச் செய்வதாலும், கருச்சிதைவு செய்விப்பதாலும் பெண்ணின் உடம்பு கெட்டுப் போகிறது; நலக்குறைவு ஏற்படுகிறது. இளமைக்காலத்தில் உடல்நலக் குறைவினால் பாதிப்பு ஏற்படாவிட்டாலும், கொஞ்சம் வயது முதிர்ந்தபின் அது தலைகாட்டத் தொடங்கும். எதுவரையில் உடம்பில் நல்ல ரத்தம் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறதோ, அதுவரை பலக்குறைவு தெரியாது; ரத்த ஓட்டம் குறைந்ததும் சக்திக் குறைவு தெரிய வரும். கருச்சிதைவினால் பலருக்கு வெள்ளை - வெட்டை உண்டாகின்றன. இதைத் தவிர, கருச்சிதைவு

செய்வதால் ரத்தப்போக்குக்கு ஒரு வழி திறந்து விடப்படுகிறது.

குழந்தைப் பிரசவத்தால் பெண்ணின் உடம்பு நலிந்துவிடுவதில்லை. ஏனென்றால், பிள்ளைப்பேறு என்பது இயற்கையானது; குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஏற்படுவது. இயற்கையான நிகழ்ச்சிகளால் தானாகவே நலிவு ஏற்படுவதில்லை; நலிவு என்பது செயற்கையான நிகழ்ச்சியால் ஏற்படுகிறது என்பது கருத்து.

வினா: ஓரீரு மகவு ஏற்பட்டதும் பெண் தாயாகிவிடுகிறாள். அதற்குப் பின் அவள் கருத்தடை ஆபரேஷன் செய்து கொள்வதில் என்ன தவறு?

விடை: அவள் முதலில் தாயாகிவிட்டாள் என்பது சரி; இப்போது கருத்தடை ஆபரேஷன் செய்துகொண்டு விட்டதும், அவளுக்குப் "பெண்" என்ற பெயர்கூட இருக்காது. காரணம், சுக்ல-சோணிதம் சேர்ந்து எவளுடைய வயிற்றில் கரு உருவை அடைகிறதோ, அவளுக்குத்தான் "பெண்" என்று பெயர். எவளால் கர்ப்பம் கொள்ள முடியாதோ, அவளுக்குப் பெயர் "பெண்" அல்ல. எவனால்

கர்ப்பம் அளிக்க முடியாதோ, அவன் "ஆடவன்" அல்ல. ஆபரேஷன் மூலமாக மகப்பேற்றுக்கான சக்தியை அழித்து விடுவதால், ஆடவனுக்குப் பெயர் அலி என்றாகும். ஆனால், பெண்ணுக்கு என்ன பெயர் ஏற்படுமோ நாம் அறியோம்!

குடும்பக்கட்டுப்பாடு, பெண்குலத்துக்குப் பெரிய அவமானம். ஏனென்றால், இதனால் பெண்குலம் வெறும் போகப் பொருளாக ஆக்கப்படுகிறது. ஒரு மனிதன் வேசியிடம் செல்கிறான் என்றால், அவனென்ன குழந்தையை விரும்பியா செல்கிறான்? ஒருவன், மனைவியிடமிருந்து குழந்தையை விரும்பவில்லை; மாறாக, இன்பம் அனுபவிக்க மட்டுமே விரும்புகிறான் என்றால், அவன் மனைவியை வேசியாகவல்லவா ஆக்கி விட்டான்? இது என்ன, பெண்ணினத்துக்குப் பெருமை தரக்கூடிய விஷயமா? தாய்மையில்தான் பெண்ணினத்துக்குப் பெருமை இருக்கிறது; வெறும் போகப் பொருளாக இருப்பதில் அல்லவே அல்ல. ஆபரேஷன் முதலியவற்றின் மூலமாக ஒரு பெண் தன் தாய்மைச் சக்தியை

இழந்துவிட்டால், காலுக்குச் செருப்புப்போல உபயோகிக்கத்தக்க ஒரு பொருள் என்ற நிலையை அடைகிறாள். இது பெண்ணினத்துக்கு எவ்வளவு பெரிய அவமானம்; அவமதிப்பு.

வினா: இயற்கையாகவே மகப்பேறடையாத பெண்ணைக் குறை கூறலாமா, கூடாதா?

விடை: இயற்கையாகவே ஒருத்திக்குப் பிள்ளைப்பேறு ஏற்படவில்லையானால், அது அவளுடைய குற்றம் அல்ல. செயற்கை முறைகளால் பிள்ளைப்பேற்றுக்கான ஆற்றலை எவர்கள் அழிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கே குற்றம் - பாபம் ஏற்படுகிறது.

வினா: கரு அடைய முடியாதபடி, ஆணுறவுக்கு முன் மாத்திரை சாப்பிடுகிறார்களே, அந்தப் பெண்களுக்குப் பாபம் ஏற்படுமா?

விடை: ஜீவன், மனித ஸரீரத்துக்குள் வந்து பரமாத்மாவை அடைய முடியும். தன்னையும், பிறரையும் கைதூக்கிவிட முடியும். ஆகவே, தன்னுடைய பாலுறவு ஆசைக்கு ஆட்பட்டு, அந்த ஜீவனுக்கு அப்படி ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படாமல் செய்வது நிஸ்சயம் பாபம்தான். கீதையில்

பகவான், ஆசையே - புலனின்றிப் வேட்கை, உல்லாஸ விருப்பம்தான், எல்லாப் பாபங்களுக்கும் காரணம் என்று சொல்லியிருக்கிறார் [3/37]. இந்தப் புணர்ச்சி வேட்கைதான் எல்லாப் பாபங்களுக்கும் வேர் ஆகும். குடும்பக்கட்டுப்பாட்டின் நோக்கமே புணர்ச்சி இன்பம்தான். ஆகவே, மாத்திரைகள் சாப்பிட்டு குழந்தை பிறப்பதைத் தடுப்பது பாபம்தான்.

வினா: ஒரு மனைவி, தன் கணவனுக்குச் சொல்லாமலே கருச்சிதைவு செய்வித்துக் கொண்டால் என்ன செய்வது?

விடை: அந்த மனைவியை ஒரேயடியாக விலக்கிவிட வேண்டும் என்று அறநூல்களில் சட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது- "தஸ்யாஸ்த்யாகே₃ாவிதீ₄யதே" [பராஸரஸ்ம்ருதி 4/20].

கருச்சிதைவு செய்வது பெரிய பாபம்; கணவனிடமிருந்து மறைப்பது குற்றம். மறைத்துச் செய்யப்படும் பாபத்துக்கு மிகக் கடுமையான தண்டனை கொடுக்கப்படும். குழந்தை ஆசை இல்லாவிட்டால், புலனடக்கத்தோடு இருக்க வேண்டும்.

புலனடக்கம் பாபம் - அநீதி அல்ல; மாறாக, மிகப் பெரிய புண்ணியம், பெரிய த்யாகம், உயர்ந்த தவம்.

வினா: இப்போதுள்ள அரசு, கருச்சிதைவு, கருத்தடை ஆகியவற்றைப் பாபமாகக் கருதவில்லை. மாறாக, நல்ல செயலாகக் கருதுகிறது. ஆகவே இப்படிச் செய்கிறவர்களுக்குப் பாபம் ஏற்படாதா?

விடை: ஏற்றாலும், ஏற்காவிட்டாலும் பாபம் ஏற்படத்தான் செய்யும். எத்தனையோ பாபங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவைகள் யாருடைய இசைவையும், இசைவின்மையையும் சார்ந்திருக்கவில்லை. பாபம் என்பது அதாவது "இந்தக் கார்யம் பாபம்" என்ற நிர்ணயத்தில் வேதம், ஸாஸ்த்ரம், மேலோர் கூற்று ஆகியவைதான் உரைகல் ஆகும்.

பாபச் செயலைச் செய்வதால் பாபம் ஏற்படத்தான் செய்யும் அதனுடைய பலனை அனுபவிக்கவும் வேண்டும். பலி கொடுக்கப்படும் பிராணியின் பின்னங்கால் களை எந்த மரத்தில் கட்டி வைக்கிறார்களோ, அந்த மரம்சூட, பாபத்தின் காரணமாகக் காய்ந்து போவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம்.

பணம் வாங்கிக் கொண்டு பிராணிகளை வெட்டும் கசாப்புக்காரனின் கைகள் பின்னாட்களில் செயலற்றுப் போகின்றன என்பதால், அவர்கள் கையில் கத்தியை கட்டிக் கொண்டு பிராணியை வெட்டும் கார்யத்தைச் செய்கிறார்கள். ஓநாய்க்கு ஏழெட்டுக் குட்டிகள் உண்டாகின்றன. மானுக்கோ ஓரிரு குட்டிகள் மட்டுமே. அப்படியிருந்தும் கூட்டம் என்றால் மானுக்குத்தானே தவிர, ஓநாய்க்கு அல்ல. ஹிம்ஸை முதலிய பாபங்களைச் செய்கிறவர்களின் பரம்பரை நீண்டநாள் நீடித்திருப்பதில்லை என்பது இதன் கருத்து.

ஒரு சமயச் சான்றோரிடம் ஒருவன் கேட்டான்- "எந்த ஸாஸ்த்ரத்தில், சமயப் பழக்க வழக்கத்தில் பலி கொடுப்பதற்கு, சூர்பானி செய்வதற்கு ஆணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த ஆணைப்படி செய்கிற நபர்களுக்குப் பாபம் ஏற்படாது. ஏனென்றால், அவர்கள் தம்முடைய ஸாஸ்த்ர-ஸம்ப்ரதாய ஆணைப்படியே நடக்கிறார்கள்." அவர் பதில் சொன்னார்- "பலி கொடுப்பவர்களும், சூர்பானி செய்பவர்களும், ஆறு மாத

காலத்துக்கு மனப்பூர்வமாகப் பகவானின் பெயரை ஜபம் செய்தால், அதற்குப் பின் அவர்கள் பலி கொடுக்க, குர்பானி செய்ய விரும்ப மாட்டார்கள்." தெளிந்த அந்தக்கரணம் உடைய நபர், ஸாஸ்த்ரங்களின் ஆணை இருப்பினும், பாபம் செய்ய மாட்டார். ஆதலால், பலி முதலியவைகளுக்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கும் ஸாஸ்த்ர ஆணைகளை மதிக்கக் கூடாது.

தர்மஸாஸ்த்ரம் என்று ஒன்று; அர்த்தஸாஸ்த்ரம் மற்றொன்று. மனிதன் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைப் பற்றி தர்மஸாஸ்த்ரம் அறிவுறுத்துகிறது. அந்த ஞானத்தால் இஹலோகத்திலும், பரலோகத்திலும் மேன்மை உண்டாகிறது. அர்த்தஸாஸ்த்ரம், கண்ணால் காணக்கூடிய பலனைப் பற்றி விவரிக்கிறது. ஆசை வசப்பட்டு, கண்ணால் காணத்தக்க பலன்களை [செல்வச் செழிப்பு, மகவு, ஸ்வர்கம் முதலியன அடைதல்] வேண்டி, அர்த்தஸாஸ்த்ரக் கூற்றுக்களை ஏற்று பாப கார்யம் செய்கிறவர்கள் பாபத்தில் பங்கு கொள்கிறார்கள்.

காரணம், அர்த்த ஸாஸ்த்ரத்தில் ஆசை, ஆசையோடு கூடிய உணர்வுகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஆசையே எல்லாப் பாபங்களுக்கும் அடித்தளம் [கீதை 3/37].

நூறு வேள்விகள் செய்து இந்த்ரனாக ஆகிறவனுக்கும் கூட, ஸாஸ்த்ர முறைப்படி [வேதவிதிப்படி] ஹிம்ஸை உண்டாகிறது. அந்த ஹிம்ஸைக்கான பாப பலனை அனுபவிக்கத்தான் வேண்டும். அதனால்தான் இந்த்ரனுக்கு ஆபத்துக்கள் வருகின்றன. அவனுக்குத் தோல்வி ஏற்படுகிறது. அவன் அச்சத்தால் ஓடித் திரிகிறான். மறைந்து கொள்கிறான். அவன் உள்ளத்தில் பொறாமை தோன்றுகிறது. ஆகவே, ஹிம்ஸைக்கான பலன் கிடைக்கத்தான் செய்யும் - ஹிம்ஸையை ஏற்றாலும் சரி, ஏற்காவிட்டாலும் சரி. ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி தர்மஸாஸ்த்ரம், அர்த்தஸாஸ்த்ரம் இரண்டிலும் குறிப்பு இருந்தால், அதில் தர்மஸாஸ்த்ரம் கூறுவதையே கேட்க வேண்டும். ஏனென்றால்,

அர்த்தஸாஸ்த்ரத்தைக் காட்டிலும் தர்மஸாஸ்த்ரம் உயர்வானது; பலம்பொருந்தியது†.

இன்றைய அரசு, கரு வெளியேற்றத்தைப் பாபமாக எண்ணவில்லை; அப்படி எண்ணாததால் பாபம் ஒட்டிக் கொள்ளாது. இப்படி நினைக்க வேண்டாம். பாபம் ஏற்படத்தான் செய்யும் - யார் ஏற்றுக் கொண்டாலும், ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் முற்காலத்தில், அரசு குலத்தினர் தவிர்க்கப்பட வேண்டியவை என்று ஸாஸ்த்ரங்களில் கூறப்பட்ட செயல்களைச் செய்யும்படி குடிமக்களுக்கு ஆணையிட்டார்கள், தூண்டி விட்டார்கள். அதனால் ஏற்பட்ட பாபம் ராஜா-குடிமக்கள் ஆகிய இருதரப்பினரையும் பற்றிக் கொண்டது. [எடுத்துக்காட்டாக, மன்னன் வேனன், தவிர்க்கப்பட்ட செயல்களைத் தானும் செய்தான்; குடிமக்களைக் கொண்டும் செய்வித்தான்.] இப்படி, இன்றைய அரசு

† ஸ்ம்ருத்யோர்விரோதே₁ ந்யாயஸ்து

ப₃லவான்வ்யவஹாரத: ।

அர்த்த₂ஸாஸ்த்ராத்து ப₃லவத்

த₄ர்மஸாஸ்த்ரமிதி ஸ்தி₂தி: ॥

கருச்சிதைவு போன்ற தவிர்க்க வேண்டிய கார்யங்களைச் செய்யும்படி தூண்டுகிறது என்றால், அரசாங்கத்துக்கும் பாபம் ஏற்படும்; அந்தக் கார்யங்களைச் செய்கிற பொதுமக்களுக்கும் ஏற்படும்.

வினா: ராமசரித மானஸத்தில்

"ஸமரத₂ கஹு[ம்] நஹி[ம்] தே₃ஷா கே₃ஸாயீ[ம்] ।
ரபி₃ பாவக ஸுஸரி கீ நாயீ[ம்] ॥"
[ப₃ாலகாண்ட₃ம் 69/4]

என்று வருகிறது. ஆகவே, யாருக்கு அரசாட்சி கிடைத்திருக்கிறதோ, பெரிய பதவி கிடைத்திருக்கிறதோ [அரசன், அரசு], அவர்கள் வலிமை பொருந்தியவர்கள். அப்படியிருக்கும்போது, அவர்களைப் பாபம் எவ்வாறு பற்றும்?

விடை: அவர்கள் வலிமையுடையவர்கள் அல்லர். பிறருடைய குறைகளைத் தொலைப் பதற்கு ஆற்றல் பெற்றவர்களே வலிமையுடைய வர்கள் ஆவர். எப்படியென்றால், தூரியன் துர்நாற்ற நீரை உறிஞ்சி எடுத்துக் கொள்கிறது; புனிதமற்றதை புனிதமாகவும், மாசு நிறைந்ததை தூயதாகவும் ஆக்குகிறது. எல்லா வற்றிலிருந்தும் நீர்ப்பகுதியை உறிஞ்சி விடு கிறது; சமுத்திரத்தின் உப்பு நீரை உறிஞ்சி

எடுத்து சுவையான நீராக ஆக்கித் தருகிறது. ஆனால், இப்படிச் செய்தும், தூரியன் ஒரு போதும் தூய்மையற்றதாக, புனிதமற்றதாக ஆவ தில்லை. அக்னி, எல்லாக் குப்பைகளையும் கொளுத்தி விடுகிறது; எல்லாவற்றையும் சாப்பிட்டு விடுகிறது; எல்லாவற்றையும் சுத்தப் படுத்துகிறது; அது அசுத்தமாவதில்லை; அதற்கு மாசு ஏதும் ஏற்படுவதில்லை. கங்காதேவி மாசு படிந்த நீரை புனிதப்படுத்தி விடுகிறாள். பாபங்களைப் போக்கி விடுகிறாள். ஆனால், அவளுக்குக் குறை ஏதும் நேருவதில்லை. அசுத்தத்தை சுத்தமாக்கிக் கொடுப்பது, அதிலுள்ள மாசுகளைப் போக்குவது; அப்படிச் செய்தும் தான் மட்டும் முன்னைப் போல அப்படியே இருப்பது - இதுதான் வலிமை. எவருக்கு அரசாட்சி, பெரும் பதவி கிடைத்திருக்கிறதோ, அவர் வலிமையுடையவர் - என்பது சரியல்ல.

உலகாயத பதவி, அதிகாரம், பெருமை முதலியன கிடைப்பதால் மனிதன் வலிமை யுடையவனாக ஆவதில்லை; ஏனென்றால் அவனுடைய வலிமை பதவி, அதிகாரம்

ஆகியவற்றைச் சார்ந்துள்ளது. அவன் பதவி, அதிகாரம் முதலியவற்றுக்கு அடிமை; ஊழியன் கட்டுப்பட்டவன். அதனால், அவன் தானே பலசாலியாக எப்படி ஆவான்? அதாவது தனக்குக் கிடைத்த பொருளினால் தன்னைப் பலசாலியாக எண்ணிக் கொள்பவன், உண்மையில் வலு இல்லாதவன். ஏனென்றால், அவனிடம் என்ன வலிமை காணப்படுகிறதோ, அது அந்தப் பொருளுக்குரியது; அவனுடைய தல்ல. எவர்கள் உண்மையில் வலிமை உடையவர்களோ, அவர்களுடைய வலிமை வேறொன்றின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதில்லை; மாறாக, தன்னுடைய வசத்திலேயே உள்ளதாக இருக்கும். துரியன், அக்னி, கங்காதேவியின் வலிமை வேறொருவரின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லை; மாறாக, அவற்றிடமே இருக்கிறது. ஆதலால் ஆட்சி, பதவி மயக்கத்துக்கு உள்ளாகி யார் பாபம் செய்கிறார்களோ, செய்விக் கிறார்களோ, அவர்கள் தமது வலிமையைத் தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதற்கான தண்டனையை அவர்கள் அனுபவிக்கத்தான் வேண்டும். அவர்களுடைய வலிமை, பாபங்களை விலக்குவதாக இல்லாமல்,

பாபத்தைச் செய்விப்பதாக இருக்கிறது. ஆதலால், உண்மையில் வலிமையற்ற அரசாங்கத்தை வலிமையுடையதாகக் கருதி, அதன் தூண்டுதலால், பாபத்தை ஒருபொழுதும் மனிதன் செய்யக்கூடாது.

வினா: அரசாங்கத்தின் உத்திரவுப்படி டாக்டர்கள், கருச்சிதைவு, கருத்தடை ஆபரேஷன் செய்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்குப் பாபம் ஏற்படுமா?

விடை: அவர்களுக்குக் கட்டாயம் பாபம் ஏற்படும். பாபத்தின் தந்தை பேராசை. இகழ்ச்சிக்குரிய பேராசை காரணமாக அவர்கள் எத்தனை ஜீவன்களை அழித்து விடுகிறார்கள்! இந்த வெறுக்கத்தக்க கார்யத்தைச் செய்து, மஹாபாபம் செய்து ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பணத்தைக் கொண்டு உணவு உண்பதால், அவர்களுக்கு மிக்க துன்பநிலை ஏற்படும்.

கருச்சிதைவு செய்பவர்களின் பார்வை பட்ட உணவு, உண்ணத்தகாததாகிறது என்று ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது-

ப்₄ருணக்₄நாவேக்ஷிதம் சைவ

ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் சாப்யத₃க்யயா ।

பதநீணாவலீடும் ச

புணா ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமேவ ச ||

[மனுஸ்ம்ருதி 4/208]

"கர்ப்பச் சிதைவு செய்பவனால் பார்க்கப் பட்டது, மாதவிலக்கில் இருக்கும் பெண்ணால் தொடப்பட்டது, பறவையால் சாப்பிடப்பட்டது, நாயினால் தொடப்பட்டது - இந்த உணவை, உண்ணக்கூடாது."

வேலை செய்யும்போது, தம்முடைய நேரத்தைக் கொடுத்து, வேலை செய்து பணம் பெற்றுச் செல்கிறார்கள். தங்கள் தர்மம், கடமை, நற்செயல் கொடுத்துப் பணத்தைப் பெற்றுச் செல்வதில்லை. பாபம், அநியாயம், கொலை, துன்புறுத்தல் முதலியன செய்து பணம் பெறுவது அப்பழுக்கற்ற பாபம். ஆகவே, பாபம், அநியாயம் செய்யும்படி ஒரு யஜமானன் சொன்னால், வேலைக்காரன் வணக்கத்துடன் அந்த யஜமானரிடம் இப்படிச் கூறிவிட வேண்டும்: "நான் தங்கள் ஸேவைக்காக ஒரு மணியோ, இரண்டு மணியோ அதிக நேரம் கொடுக்க முடியும். ஆனால் என்னுடைய தர்மத்துக்கு எதிராகப் பாபம், ஹிம்ஸை

செய்வதற்கு நான் கடமைப்பட்டவன் அல்லன். நீங்கள், என்னை வேலையில் வைத்துக் கொள்வதும், வைத்துக் கொள்ளாததும் உங்கள் விருப்பம்."

கருச்சிதைவு, கருத்தடை போன்ற கார்யங்களைச் செய்ய ஒருவர் இணங்காததால், அவர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். அவர் வழக்குத் தொடுத்து, அதில் வெற்றி பெற்றார். அதனால், அவரை மீண்டும் வேலையில் வைத்துக் கொள்ளும்படி ஆயிற்று. அரசாங்கம் இப்படி ஓர் உத்திரவு போடுமானால், அது கிறிஸ்தவர், முஸ்லமான், பார்ஸி ஆகிய எல்லோருக்கும் பொருந்துவதாக இருக்க வேண்டும்; ஹிந்துக்களுக்கு மட்டும் என்றிருக்கக் கூடாது. ஒரு ஜாதியை, ஒரு குலத்தினரைக் கொடுமைப்படுத்தி, பாபம் செய்யும்படி அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்துவது, பாபம் செய்வதற்கான சட்டம் போடுவது அரசுக்கு ஏற்றதல்ல.

வினா: தவறுதலாக, அறியாமையினால் ஒருத்தி கருத்தடை ஆபரேஷன் செய்து கொண்டுவீட்டாள். இப்போது அவள் என்ன செய்வது?

விடை: ஆபரேஷனில் நரம்பு மட்டுமே துண்டிக்கப்பட்டிருந்தால், அதை மறுபடியும் சேர்த்துவிட முடியும் என்று டாக்டர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால், கருப்பையே நீக்கப்பட்டிருந்தால் அதற்குப் பரிஹாரமே இல்லை. ஆதலால், வெறும் நரம்புத் துண்டிப்பு கருத்தடை செய்யப்பட்டிருந்தால் அதை மீண்டும் சரிப் படுத்திக் கொண்டு விடலாம். இம்மாதிரி நடந்திருக்கிறது. இப்படிச் செய்து கொண்டவர் களுக்குக் குழந்தையும் பிறந்திருக்கிறது.

இவ்விதம் கருத்தடையை நீக்கி, தன்னுடைய ஆண்தன்மை, பெண்தன்மையை மீண்டும் பெற்று, முன்பு செய்துவிட்ட குற்றத்துக் காக மிகவும் வருந்தினால், அப்படிப்பட்டவர் கள் கையால் கொடுக்கப்படும் சோறு, தண்ணீர் பிதிரர்களைச் சென்றடையும். ப்ரம்மசர்யத்தை அனுஷ்டிப்பார்களே ஆனால், தேசு பெருகும். உள்ளாற்றல் பெருகும். சுறுசுறுப்பு பெருகும்.

வினா: அறியாமையினால் ஒருத்தி கருச்சிதைவு செய்துவிட்டாள். இப்போது அவள் என்ன பிராயச்சித்தம் செய்வது?

விடை: ஓர் ஆண்டுகாலம் நாஸ்தோறும் ஒரு லக்ஷ ராம நாம ஜபம் அவள் செய்யவேண்டும். ஆனால், விஷயம் புரிந்தே கருச்சிதைவு செய்து கொண்டவள் இப்படி நாமஜபம் செய்தால், அவளுடைய பாபத்துக்குப் பிராயச்சித்தமாகாது. அவள் பாபத்துக்கான தண்டனையை அனுபவிக்கவே வேண்டும். காரணம் எந்த நாமம் மஹாபாபங்களை அழிக்கவல்லதோ, அந்தப் புனிதமான பெயரின் உதவி கிடைக்கும் என்பதால் பாபம் செய்தால், அது அவரைக் காப்பாற்றாது. அதனால், அவருடைய பாபம் குறைந்து போவதில்லை. மாறாக பசையாக ஒட்டிக் கொள்கிறது. முன்பு நாம மஹிமை தெரியாதபோது, பாபம் செய்வதில் அச்சம் இருந்தது; இப்போது நாமத்தின் துணை உண்டு என்பதால் பாபம் செய்வதில் அச்சம் போய் விட்டது என்றால், நாமத்தைத் தவறான முறையில் பயன்படுத்துவதாகும்; நாமாபராதம் ஆகும். அதற்கான தண்டனையை அவன் பெற்றே ஆகவேண்டும்.

வினா: குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்து கொள்ளாவிட்டால், மக்கட்தொகை மிகவும் பெருகிப்

போகும். மக்களுக்கு உணவு கிடைக்காது. என்றால், மக்கள் வாழ்வது எப்படி?

விடை: இந்தக் கேள்வி கொஞ்சம் கூடப் பொருத்தமில்லாதது; காரணம், எங்கே மனிதர்கள் பிறக்கிறார்களோ, அங்கே உணவும் தோன்றுகிறது. "மனிதர் உற்பத்தியாகட்டும்; உணவு உற்பத்தி வேண்டாம்" என்ற குருட்டுத் தனமான எண்ணம் கடவுளிடம் இல்லை.

ப்ராரப்த₄ பஹுலே ரசா, பீகே₄ ரசா ஸரீர ।

துளஸீ சிந்தா க்யோ[ம்] கரே, ப₄ஜ லே ஸ்ரீரகு₄வீர ॥

அன்னையின் மார்பில் முதலில் பால் தோன்றிவிடுகிறது; குழந்தை பின்புதான் பிறக்கிறது. இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? குழந்தை பிறந்தவுடன் அன்னையின் மார்பிலிருந்து பழைய பாலை வெளியேற்றிவிட்டுக் குழந்தைகளுக்குப் புதுப் பால் ஊட்டுகிறார்கள். நாமும் வெளியே போக வேண்டுமென்றால், முதலில் அங்கே ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது; நாம் பின்னர்தான் போய்ச் சேருகிறோம். பேச்சாளர் உரை, முதலில்; பின்னால் பந்தல் போடலாம் - இப்படி நடைபெறுகிறதா? திருமணத்துக்கு வந்துள்ளோர் தங்குவதற்கு இடம், முதலில் நிர்ணயிக்கப்படுகிறதா? இல்லை, ஊர்வலம்

வந்து சேர்ந்த பிறகா? ஒரு விழா நடைபெறுகிறது என்றால் அதற்கான ஏற்பாடு முன்பாகவே செய்யப்படுகிறது. முதலில் விழா; பின்னர் ஏற்பாடு - இப்படி நடப்பதில்லை. எங்கே மரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றனவோ, அங்கே மழை அதிகமாகப் பெய்கிறது என்பதைக் காண்கிறோம்; விஞ்ஞானிகளும் சொல்கிறார்கள். எங்கே மரம் இல்லையோ, அங்கே மழை குறைவாகப் பெய்கிறது. இவ்விதமே, மனிதர்கள் அதிகமாகிப் போனால், உணவுப் பொருளும் அதிகமாக உற்பத்தியாகும். உணவுப் பொருள் பற்றாக்குறை எப்படி வரும்? மனிதர்கள் மரங்களைக் காட்டிலும் கீழ்மையானவர்களா?

வினா: இன்றைக்கு உணவுப் பொருள் ஏன் இவ்வளவு கிராக்கியாகப் போயிருக்கிறது?

விடை: யோசித்துப் பார்த்தால், எப்போது தொடங்கி குடும்பக்கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் செயல்பட ஆரம்பித்ததோ, அது முதல் உணவுப் பண்டங்கள் விலை ஏற ஆரம்பித்தது; தட்டுப்பாடும் ஆரம்பித்தது - என்பது தெரிய வரும். மக்கட்தொகை குறைந்து போனால், அப்புறம் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி எப்படி

அதிகமாகும்? அதாவது குடும்பக்கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டதிலிருந்து தான், மோசமான இந்த நிலை உண்டாகியிருக்கிறது.

இன்று, "புலால் சாப்பிடு, மீன் சாப்பிடு, முட்டை சாப்பிடு" என்று பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. அப்படியானால், மழையும், விவசாயமும் எதற்கு? காரணம், புலால் உண்பதால் ஆடு, மாடுகள் இல்லாமற்போகும்; பின் அவைகளுக்காக புல் தேவைப்படாது. மனிதர்கள் மாமிசம் உண்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு உணவுப் பொருள் தேவையில்லை. அப்புறம் உபயோகமில்லாமல் புல்லையும், உணவுப் பொருளையும் ஏன் பயிரிடவேண்டும்?

எப்போது மக்கள் அதிகமாகவும், பண்டங்கள் குறைவாகவும் இருக்கின்றனவோ, அப்போது விலையேற்றம் ஏற்படுகிறது. மக்கள் வேலை செய்யாமல் சோம்பேறித்தனமாய், எதையும் பொருட்படுத்தாமல் இருக்கும்போது தான் பண்டங்களின் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. இப்போது இதே நிலைமைதான். மக்கள் குறைவாக வேலை செய்கிறார்கள்; அதிகமாகச்

செலவு செய்கிறார்கள். அதனால், இத்தனை கிராக்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேலை குறைவாகச் செய்தால் பண்டங்களும் குறைவாக உற்பத்தி ஆகുമ்தானே? ஆகவே, விலையேற்றத்துக்குக் காரணம் மக்கட்தொகை அதிகரிப்பு அல்ல. மாறாக, மக்களிடம் வேலை செய்யாமை, சோம்பல், கவனக்குறைவு ஆகிய குற்றங்கள் பெருகியிருப்பதுதான். அரசுக் கட்டுப் பாடினமையும் இதற்குக் காரணம்.

வினா: நமக்கு வேலை, தொழில் எதுவும் கிடைக்காவிட்டால், நாம் என்ன செய்வது?

விடை: மனிதன் எந்த இடத்தில் அல்லது தொழிற்கூடத்தில் சேருகிறானோ, அங்கே அவன் தன் கடமைகளைச் சரியானபடி நிறைவேற்றாமல், சோம்பியும், குழம்பியும் தன் நேரத்தை வீணாக்குவதுதான் வேலை-வெட்டி கிடைக்காததற்குக் காரணம். உண்மையில் வேலைக்குத் தட்டுப்பாடு இல்லை. மாறாக வேலை செய்வோர்களின் தட்டுப்பாடுதான் இருக்கிறது. வேலை நிறைய இருக்கிறது; ஆனால், நேர்மையோடு, ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டோடு வேலை செய்கிறவர்கள் குறைவாக இருக்கிறார்

கள். நேர்மையான ஒருவனுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை - என்பது ஒருக்காலும் இல்லை. சோம்பல், கவனமின்மை, வேலை செய்வதில் விருப்பமின்மை ஆகிய குறைகள் இருக்கும்வரை, அவனுக்கு வேலை கிடைக்காது.

வினா: கிராக்கியான இந்தக் காலத்தில், அதிகக் குழந்தைகள் உண்டானால், அவைகளை வளர்த்து ஆளாக்குவது எப்படி?

விடை: நீங்களே எண்ணிப் பாருங்கள். தேவைதான் புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்குத் தாய்; ஆகவே மக்கட்தொகை பெருகும், குழந்தைகள் அதிகமாகும் என்றால் அவைகளுக்கு உணவு-உடைக்கான ஏற்பாடும் கட்டாயம் கண்டு பிடிக்கப்படும். எந்த ஆண்டில் வெட்டுக்கிளிகள் அதிகமாக வந்தனவோ, அந்த வருஷம் விவசாயம் நன்றாக நடந்தது; பஞ்சம் ஏற்பட்ட தில்லை என்பது முன்னாட்களில் நம்மால் பார்க்கப்பட்ட விஷயம். வெட்டுக்கிளிகள் வந்த தும் மகிழ்ச்சியோடு மக்கள் சொல்வார்கள்- "இந்தத் தடவை நிறைய மழை பெய்யும்; ஏனென்றால் இத்தனை உயிர்கள் வந்திருக்கின்றன என்றால் அவைகளின் உணவுக்கும்

[விவசாயம்] நல்லபடியாக ஏற்பாடு ஆகியிருக்கும்." பகவானுடைய முந்தைய ஏற்பாடு இன்றைக்கும் கட்டாயம் நடக்கும். நீங்கள் குடும்பக்கட்டுப்பாடு செய்கிறீர்கள்; அதனால், திட்டங்களின் பொறுப்பை உங்கள் மேல் சுமத்திக் கொள்கிறீர்கள். இதன் விளைவு என்னவென்றால், இன்றைய தினம் திட்டங்கள் போடுவதில் சிரமம் உண்டாகிறது. ஆகவே நீங்கள் உங்கள் மேல் பொறுப்பை சுமத்திக் கொள்ளாமல் தன்னுடைய கடமைகளில் முழு மூச்சுடன் ஈடுபட்டால், உங்களையும், உங்கள் குடும்பத்தினரையும் வளர்க்கும் ஏற்பாடு பகவானின் தரப்பிலிருந்து கட்டாயம் செய்யப்படும்.

முன்பு, மன்னர்-மாமன்னர் வீடுகளில் ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகள் பிறந்து கொண்டிருந்தன; அவைகளின் பாதுகாப்பும்-வளர்ப்பும் நடந்து கொண்டிருந்தது. ஸகர மன்னனுக்கு அறுபதாயிரம் புத்திரர்கள் இருந்தார்கள். மன்னர் அக்ரஸேனருக்கு அநேக பிள்ளைத் தோன்றினார்கள். அவர்களுடைய வம்சத்தில் தோன்றியவர்கள் இன்று அகர்வால்

என்று அழைக்கப் படுகிறார்கள். த்ருதராஷ்ட்ரனுக்கு நூறு பிள்ளைகள் இருந்தார்கள். இவ்விதம் ஒரே மனிதருக்கு நூற்றுக் கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகள் உண்டாகியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வோர் கிராமங்களில், ஒரே மனிதரின் குழந்தைகளே வசிக்கிறார்கள் என்பதை யாரேனும் விரும்பிக் கேட்டால் நான் சொல்வேன்.

உண்மையாகவே பற்றுக்களைத் துறந்து அடியார்களாக இருப்பவர்கள், தங்கள் ஜீவனத்தைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளாதவர்கள், அதற்கான முயற்சிகூட செய்யாதவர்கள் - இவர்கள் வாழ்க்கைக்கான திட்டங்களை மக்கட்சமுதாயம் செய்துவிடுகிறது என்பது கண் முன்னால் காணக் கிடைக்கிறது. தங்கள் வாழ்க்கைக்கான செயல்களில் ஈடுபடுகின்றவர்களைக் காட்டிலும் பற்றற்ற பெரியோர்களின் பராமரிப்புக்கான ஏற்பாடு நன்றாகவே உள்ளது.

நீங்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்: முஸ்லிமான் ஸஹோதரர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் நான்கு-நான்கு மணம்

செய்து கொள்கிறார்கள். ஒரு ஸஹோதரருக்கு நூற்றைம்பது குழந்தைகள் பிறந்தன; ஒரு ஸஹோதரருக்குப் பத்தொன்பது குழந்தைகள் பிறந்து, அவற்றில் இரண்டு மரிக்க, பதினேழு குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள் என்று நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். இவ்விதம் பொதுவாக அவர்கள் குடும்பக்கட்டுப்பாடு செய்வதில்லை; ஆனாலும் அவர்களுடைய குழந்தைகளின் பராமரிப்பு நடந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. ஹிந்துக்கள் மட்டும்தானா உணவு சாப்பிடுகிறார்கள், உடை உடுத்திக் கொள்கிறார்கள், கல்விக் கற்கிறார்கள்? ஏனைய மக்கள் என்ன உணவு உண்பதில்லையா, உடை உடுத்துவதில்லையா, கல்விக் கற்பதில்லையா? "குழந்தைகள் பிறப்பது கடவுளின் கட்டளை. அதைத் திருத்தும் அதிகாரம் மனிதனுக்கு இல்லை" என்று, முஸ்லிமான் ஸஹோதரர்கள் சொல்கிறார்கள். எவர்கள் கடவுளின் சட்டத்தைத் திருத்துகிறார்களோ, அவர்கள் உரிமையில்லாத செயலைச் செய்கிறார்கள். உண்மையில் குடும்பக்கட்டுப்பாடு செய்பவர்களின் மக்கட்தொகை குறைந்து போகிறது.

"குடும்பக்கட்டுப்பாடு செய்யாவிட்டால், நமது மக்கட்தொகை பெருகும்; மக்கட்தொகை பெருகுவதால் அரசாங்கம் நம்முடையதாகி விடும். ஏனென்றால் ஒட்டு மொத்தமான வாக்குரிமை கிடைக்கும்" என்று முஸ்லிம்கள் எண்ணியுள்ளார்கள். ஆதலால், அவர்கள் தங்கள் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதிலேயே அக்கறை கொண்டுள்ளார்கள். ஆனால், ஹிந்துக்கள் தங்களுடைய சிற்றின்பத்துக்காகக் கருத்தடை, கருச்சிதைவு முதலிய மஹாபாபங்களைச் செய்வதில் கண்ணும், கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். வேகமாகத் தங்கள் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டிருக்கிறது - இந்தவிதமாகவும் அவர்கள் பார்வை இல்லை; மேலுலகத்தில் இந்த மஹாபாபத்துக்கான கடுமையான தண்டனை அனுபவிக்க நேரிடும் - இந்தவிதமாகவும் அவர்கள் பார்வை இல்லை. உணவு கொள்ளல், குடித்தல், ஸுகத்தை அனுபவித்தல் என்பதில் மிருகங்களும் பார்வை செலுத்துகின்றன. இதே பார்வை மனிதனுக்கும் இருக்குமேயானால், அது மனிதத்தன்மை இல்லை.

ஹிந்து தர்மத்தில், மனிதப்பிறவி அடைய முடியாதது என்றும், மகிழ்ச்சி எளிதாக அடையக் கூடியது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் ஓர் உயிர் மனிதப்பிறவியாக, ஹிந்து தர்மத்தில் வந்து கொண்டிருந்தால் அதனைத் தடுக்கக்கூடாது. நீங்கள் அதைத் தடுத்து அனுப்பிவிட்டால், அந்த ஜீவன் வேறு தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வீட்டில் பிறந்து, உங்கள் தர்மத்தை ஹிந்துக்களை அழித்து விடும். ஏனென்றால் ஜீவனின் கடன் உறவு ஒருத்தனோடு மட்டும் இல்லை. மாறாக, பலருடனும் ஏற்படுகிறது.

கௌரவர், பாண்டவர் ஆகிய இரு தரப்பினருக்கும் ஒன்பது ஒன்பது அக்குரோணி விதம் படைகள் இருந்தன. ஆனால் ஒரு அக்குரோணி நாராயணி ஸேனையும், ஒரு அக்குரோணி சல்யனின் படையும் கௌரவர்கள் பக்கம் சென்றால், கௌரவர்களின் படை, பாண்டவர்களின் படையைக் காட்டிலும் நான்கு அக்குரோணி அதிகமாகிவிட்டது. அதாவது, பாண்டவர்களின் படை ஏழு அக்குரோணியாகவும், கௌரவர்களின் படை

பதினோரு அக்குரோணியாகவும் ஆகிவிட்டது. இவ்விதமே, ஹிந்துக்கள் கருத்தடை, ஆபரேஷன் முதலியவற்றால் மகப்பேற்றைத் தடுத்துவிட்டால், அவர்கள் வீட்டில் பிறக்க வேண்டிய குழந்தை வேறு தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர் வீட்டில் போய் பிறக்கும். இதுவரை, ஹிந்துக்கள் வீட்டில் ஏறக்குறைய பன்னிரெண்டு கோடி குழந்தைகளின் பிறப்பு தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது†. அந்தப் பன்னிரெண்டு கோடி குழந்தைகள், பசுவதைக்காரர்களான வேற்றுமதத்தவர்களின் வீட்டில் பிறப்பார்கள். ஆதலால் வேற்றுமதத்தினரின் எண்ணிக்கை

† மகப்பேற்றைத் தடுத்து நிறுத்தும் உபாயங்களைச் செய்து கொண்டவர்களுக்கு, இனிமேல் ஏற்படுவதாக இருந்த பல குழந்தைகளுக்கும் தானாகவே தடுப்பு உண்டாகியுள்ளது. ஒவ்வொரு நபருக்கும், இனி ஏற்படுவதாக இருந்த இரண்டு அல்லது மூன்று குழந்தைகள் தடுக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கணக்கிட்டால், இந்த எண்ணிக்கை இருபத்திநாலு அல்லது முப்பத்தாறு கோடி வரை செல்லும்.

ஹிந்துக்களின் எண்ணிக்கைக்கு மேல் இருபத்திநாலு கோடி அதிகமாகிவிடும். வேறு தர்மங்களைச் சேர்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை பெருகினால், அவர்கள் ஹிந்துக்களைத் தொலைத்துக் கட்டுவார்கள். ஆகவே ஹிந்துக்கள் தங்கள் சந்ததித் தொடரை நசித்துவிடக் கூடாது; பசுவதைக்காரர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கி, பசுக்கொலை பாபத்தில் பங்குதாரர்களாக ஆகக்கூடாது.

வினா: குழந்தைகள் குறைவாக இருந்தால், அவைகளின் பராமரிப்பு நன்றாக இருக்கும்; குடும்பம் செளக்யமாக இருக்கும். ஆகவே, குடும்பக்கட்டுப்பாடு செய்வதில் என்ன தவறு?

விடை: குழந்தைகள் குறைவாக இருந்தால் குடும்பம் செளக்யமாக இருக்கும் என்பது சரியல்ல. எவர்களுக்குக் குழந்தைகள் இல்லையோ, அவர்களும் துக்கப்படுகிறார்கள்; எவர்களுக்குக் குழந்தைகள் குறைவாக இருக்கின்றனவோ, அவர்களும் துக்கப்படுகிறார்கள்; எவர்களுக்கு நிறையக் குழந்தைகள் இருக்கின்றனவோ, அவர்களும் துக்கப்படுகிறார்கள். குழந்தை இல்லாதவர்களையும் நாம் பார்த்திருக்

கிறோம்; குறைந்த அளவு குழந்தையுடையவர்களையும் பார்த்திருக்கிறோம்; நிறையக் குழந்தை உடையவர்களையும் பார்த்திருக்கிறோம். அப்படியே, அவர்களுடன் பேசியும் இருக்கிறோம். உண்மையில் குழந்தைகளின் கூடுதல் - குறைச்சல், ஸுக-துக்கத்துக்குக் காரணம் அல்ல. உலகம் முழுவதிலுமிருந்து, குறைவாகக் குழந்தைகள் உள்ளதால் செளக்யமாக இருக்கும் ஒரு மனிதரையேனும் காட்டுப் பார்ப்போம். உலகத்தில் என்ன படைப்பிலேயே இல்லை! துக்கத்தின் காரணம் - சிற்றின்ப வேட்கை - சிற்றின்பப் பற்றுள்ள மனிதன் ஒருபோதும் மகிழ்ச்சியுடைவனாக ஆக மாட்டான்; ஆகவே மாட்டான். எவன் புலனின்பப் பற்றுள்ளவனோ, அவனுக்குக் குழந்தைகள் நிறையவோ, குறைவோ அல்லது இல்லவே இல்லையோ, அவன் துக்கப்பட்டுக் கொண்டதான் இருப்பான். "யே ஹி ஸம்ஸ்பர்ஸஜா பே₄ாக₃ா து₃:க₂யோனய ஏவ தே" [கீதா 5/22] திருமணத்துக்குப் பிறகு, துவக்கத்தில் பெண்ணிடம் ஆடவனுக்கும், ஆடவனிடம் பெண்ணுக்கும் தனிப்பட்ட கவர்ச்சி இருக்கிறது. ஆதலால், முதலில்

தோன்றுகிற குழந்தை சிற்றின்ப வேட்கையாலேயே உண்டாகிறது. சிற்றின்ப வேட்கையால் தோன்றிய குழந்தை பொதுவாக நல்லவனாக இருப்பதில்லை; பற்றுள்ளவனாகவே இருப்பான். இன்றைக்கு எவ்வளவு நல்ல கருத்துக்களின் பிரசாரம் நடைபெற்றிருக்கிறதோ, சமுதாயம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறதோ, அது எல்லாம் நல்லோர்களின் மூலமாகவே நடைபெற்றிருக்கிறது. இன்ப நாட்டமுள்ளவன், பேராசைக்காரன், திருடன், கொள்ளைக்காரன் முதலியோரால், சமுதாய முன்னேற்றம் எப்போதாவது ஏற்பட்டிருக்கிறதா? அவர்கள் மூலம் சமுதாய முன்னேற்றம் நிகழ்வதற்கான வாய்ப்பாவது உண்டா? ஆகவே, குழந்தைகள் குறைவாக இருக்க வேண்டும் என்றால், அநேகமாக இன்பப் பற்றுடைய குழந்தையே பிறக்கும்; அதனால் சமுதாய வீழ்ச்சியே ஏற்படும்.

வினா: பகவான் ராமனும், பரதனும் கூட குடும்பக்கட்டுப்பாடு செய்திருந்தார்கள் - "து₃இ ஸுத ஸுந்த₃ர ஸீதா[ம்] ஜாயே" என்றும், "து₃இ து₃இ ஸுத ஸப₃ ப்₄ராதந்ஹ கேரே" [மானஸம். உத்தரம் 25/3-4]

என்றும் இருப்பதால் இரு குழந்தைகள் மட்டும் பெற்றுக் கொண்டால் என்ன தவறு?

விடை: ஸ்ரீராமன் கருத்தடை செய்து கொண்டான் என்றோ, ஸீதாதேவி ஆபரேஷன் செய்து கொண்டாள் என்றோ, எந்த ராமாயணத்திலும் சொல்லப்படவில்லை. இந்த கருத்தடை, ஆபரேஷன் முதலியன நம் கண்ணெதிரே இப்போதுதான் ஆரம்பமாகி யிருக்கின்றன. இது வெளிநாட்டுச் சரக்கு; நமது நாட்டுத் தொழில் அல்ல. ராமன், பரதன் முதலிய அவர்களே நான்கு ஸஹோதரர்கள் இருந்தார்கள். பகவான் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய பதினாறாயிரத்து நூற்றெட்டு ராணிகளில் ஒவ்வொருவருக்கும் பத்துப் பத்து மகன்களும், ஒவ்வொரு மகளும் தோன்றியிருந்தார்கள். சிற்சிலருக்கு இயற்கையாகவே குழந்தைகள் குறைவாகப் பிறக்கின்றன; சிற்சிலருக்கு இயற்கையாகவே குழந்தைகள் அதிகமாகப் பிறக்கின்றன.

வினா: குழந்தைகள் அதிகமாகப் பிறந்து விட்டால், எல்லாப் பொழுதும் அவர்களைச் சீராட்டிப் பராமரிப்பதிலேயே கழிந்துவிடும். அப்புறம், பகவானை வழிபடுவது எப்போது?

விடை: நம்முடைய கருத்து என்ன வென்றால், நீங்கள் அதிகமாகக் குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதல்ல; மாறாக, நம்முடைய கருத்து என்ன வென்றால், செயற்கை முறைகளினால் குழந்தை பிறப்பதைத் தடுத்துவிட்டு ஏதோ சிறிது இன்பத்துக்காகத் தங்களுடைய உடல், பலம், சுறுசுறுப்பு ஆகியவற்றைப் பாழாக்காதீர்கள் என்பதுதான். விவசாயம் செய்வோம்; ஏர் செலுத்துவோம். ஆனால் விதை விதைக்க மாட்டோம் - இது அறிவுடைமையா என்ன? "**ஹதம் மைது₂னமப்ரஜம்**" - குழந்தை உற்பத்தி ஆகாவிட்டால், மனைவியுடன் உறவு கொள்வது வீண். ஆகவே நம்முடைய நோக்கம், "நீங்கள் புலன்களுக்கு அடிமையாகாதீர்கள்; அவற்றின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்படாதீர்கள். அதற்கு மாறாக சுதந்திரமாக இருங்கள்" என்பதுதான்.

வினா: அதிகமான குழந்தைகளை விரும்ப வில்லை; புலனடக்கத்தோடும் இருக்க முடியவில்லை. இந்த நிலைமையில் என்ன செய்வது?

விடை: இது சரியான பேச்சில்லை. நீங்கள் புலனடக்கம் செய்ய விரும்பினால், அடக்கம்

அவச்யம் உண்டாகும். நான் வெகுகாலத்துக்கு முன் "ப்ரம்மசர்யமே வாழ்க்கை" என்ற பெயருடைய ஒரு புஸ்தகத்தைப் படித்திருக்கிறேன். அதை எழுதியவர் சிவானந்த் என்ற பெயருடைய ஒரு நபர். அவர் அந்தப் புஸ்தகத்தில் இப்படி எழுதியிருந்தார்: "நான் திருமணம் ஆனவன். ஆனால், இருவரும் [நானும், மனைவியும்] ஆலோசனை செய்து, ப்ரம்மசர்யத்தைக் கடைப்பிடித்தோம். அதனால் எனக்கு மிகுந்த நன்மை உண்டாயிற்று. அந்த நன்மை எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் இந்தப் புஸ்தகத்தை எழுதியிருக்கிறேன்! ஒரு பெண்மணி எம்மிடம் கூறினார்- "எங்கள் அண்மை வீட்டில் ஒரு ஜைனர் குடும்பம் இருந்தது. தினந்தோறும், இரவில் அவர்கள் பேச்சுக்குரல் கேட்டு வந்தது. நீங்கள் இரவு நேரத்தில் தினமும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, தூங்குவதில்லையா?" என்று ஒரு நாள், அவர்களைக் கேட்டேன். "எங்களில் ஒருவர் க்ருஷ்ண பக்ஷத்திலும், மற்றவர் சுக்ல பக்ஷத்திலும் ப்ரம்மசர்யம் காப்பது என்று திருமணத்துக்கு முன்பே சபதம் செய்திருந்தோம். இப்போது மூன்றாவது

பசுஷத்தை எங்கிருந்து கொண்டு வருவது? ஆதலால், ஒரே அறையில் இருந்தாலும், நாங்கள் எங்களுக்குள், தர்மத்தைப் பற்றிப் பேசுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறோம்." இதன் கருத்து என்னவென்றால் நீங்கள் குடும்ப வாழ்க்கையில் இருந்துகொண்டே, புலன் கட்டுப்பாடு செய்யமுடியும். நீங்கள் முனைப்போடு இருங்கள், தைர்யத்தைக் கைவிடாதீர்கள்; "நம்மால் புலனடக்கம் செய்ய முடியாது" என்று ஊக்கத்தைக் கைவிடாதீர்கள். நீங்கள் புலனடக்கம் செய்யாவிட்டால் வேறு யார் செய்வார்கள்? உறுதி இருந்தால், நடக்கக் கூடாததுகூட நடந்துவிடும்.

ஹிம்மத மத ச₂ா[ம்]டே₃ா நரா[ம்],

முக₂ தே கஹதா[ம்] ராம் ।

ஹரியா ஹிம்மத ஸே கியா,

த₄ருவ கா அடல த₄ாம் ॥

ஆகவே ஊக்கத்தோடு இருங்கள்; பகவானிடம் நம்பிக்கை வையுங்கள்; அவரிடம் ப்ரார்த்தனை செய்யுங்கள்: "இறைவனே! புலனடக்கத்தோடு இருப்பது என்று நாங்கள் உறுதிபூண்டிருக்கிறோம். நீங்கள் சக்தியை அருளுங்கள்." இவ்விதம் நீங்கள் எவ்வளவு

ஈடுபாடு கொண்டுள்ளீர்களோ, பகவானிடம் நம்பிக்கை வைக்கிறீர்களோ, அவ்வளவுக்கு அபூர்வமான அற்புதக் காசுடிகள் தென்படும்; அவ்விதம் செய்து கண்டுகொள்ளுங்கள்.

முற்காலத்தில் கருத்தடை, ஆபரேஷன் முதலியன இல்லை. அந்தக் காலத்தில் மக்கள் புலனடக்கம் கொண்டிருந்தார்கள் என்றால் இப்போதும் புலனடக்கம் சாத்தியமே. தற்காலத்தில், புலனடக்கம் முதலிய குணங்களையும், தெய்விக சக்திகளையும் தன்னிடம் கொண்டு வருவதில் கஷ்டம் அனுபவிக்க நேரிடுகிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் முன்னதாக அடக்க மின்மை முதலிய அஸூர சக்திகளின் இயல்பு நன்றாகப் படிந்துவிட்டது என்பதுதான்.

உண்மை பேசுகிற நபரிடம், "நான் உங்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் தருகிறேன். நீங்கள் பொய் பேசுங்கள்" என்று சொன்னால், அவர் பொய் பேசமாட்டார். ஆனால், எவர்கள் பொய் - உண்மையைப் பற்றிச் சிந்திக்காதவர்களோ, அவர்களிடம் "நான் உங்களுக்கு ஐந்து ரூபாய் தருகிறேன்; நீங்கள் உண்மை பேசுங்கள்" என்றால், அவர்கள் உண்மை பேசி

விடுவார்கள். எவர்கள் புலால் உண்பதில்லையோ, அவர்களிடம் "நாங்கள் உங்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் தருகிறோம். நீங்கள் புலால் சாப்பிடுங்கள்" என்றால், அவர்கள் இறந்தாலும் இறப்பார்களேயொழிய மாமிசம் உண்ணமாட்டார்கள். ஆனால் எவர்கள் புலால் உண்கிறார்களோ, அவர்களிடம், "நீங்கள் புலால், மீன் சாப்பிடுகிறீர்கள். கண்ட இடத்தில் உணவு அருந்தாமல் எங்கள் வீட்டிலேயே சைவ உணவு சாப்பிட்டால், உங்களுக்கு நாஸ்தோறும் ஒரு ரூபாய் தருவோம்" என்றால், அவர்கள் மாதம் முழுவதும் உங்கள் வீட்டில் உணவு கொள்வார்கள். கன் முதலிய குடிப்பழக்கம் இல்லாதவர்களைப் பயமுறுத்தியும், ஆசை காட்டியும் "கள் குடியுங்கள்" என்று சொன்னால், அவர்கள் கள்ளுண்ண மாட்டார்கள். ஆனால், எவர்களுக்குக் குடிப்பழக்கம் உண்டோ, அவர்கள் பக்தர்கள் - மஹாத்மாக்கள் சேர்க்கையால், நோயற்ற வாழ்விற்கு ஆசைப்பட்டு குடிப்பழக்கத்தை விட்டு விடுகிறார்கள். கருத்து என்னவென்றால், உண்மை பேசுதல்,

புலால்-குடி மறுத்தல் எளியது. ஆனால் பொய் பேசுதல், புலால்-குடி பழிசுவது கஷ்டமானது. அதேபோல புலனடக்கத்தை விட்டு விடுதல் கடினமானது. புலனடக்கத்தோடு இருப்பது கடினமல்ல. இது அநுபவத்தால் உறுதி யாக்கப்பட்ட விஷயம்.

மற்றொரு விஷயம் என்னவென்றால், புலனடக்கம் என்பது தனக்குத் தானே விளக்கமாய் நிற்பது; அடக்கமின்மை என்பது செயற்கையானது; தவறானது. தனக்குத் தானே விளக்கமாய் இருக்கும் ஒரு விஷயம் ஏன் கடினமாகப்படுகிறது? என்று கொஞ்சம் எண்ணிப் பாருங்கள். எவர்கள் புலனடக்கத்தை விட்டு விட்டு தங்கள் வாழ்க்கையை பொறிகள் வழியிலேயே கழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு மறுபடியும் புலனடக்கத்தைக் கைக் கொள்வது சிரமமாகிவிடுகிறது. ஆனால், முதலிலிருந்தே கட்டுப்பாடான வாழ்க்கை அமைத்துக் கொண்டால் கெட்ட பழக்கங்களை, தீய குணங்களை விடுவதனால் மனிதனுக்கு தீரவீரம், மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. ஸாந்தி

உண்டாக்கிறது. புலனடக்கத்தோடு இருக்கும் போது எந்த அளவுக்கு முகமலர்ச்சி, நோயின்மை, சக்தி, தைர்யம், மகிழ்ச்சி அடைகிறோமோ, அந்த அளவுக்கு கட்டுப்பாடு இல்லாதபோது ஏற்படுவதில்லை. நீங்கள் சில நாட்கள் நல்லோர் கூட்டத்தில் இருந்து புலனடக்கம் கைக்கொண்டால், புலனடக்கத் தால் எவ்வளவு நன்மை ஏற்படுகிறது என்பதை அனுபவித்துப் பார்க்கலாம். உலகத்தில் எத்தனை வியாதிகள் உண்டோ, அவை அனைத்தும், அநேகமாய், புலன் கட்டுப்பாடு இல்லாததாலேயே உண்டாகின்றன. விதி வசத்தால் வியாதிகள் மிகக் குறைந்த அளவே உண்டாகின்றன. புலனடக்கத்தோடு இருப்பவர்களுக்கு வியாதி மிகவும் குறைவு. அடக்கமுடையவர் கவலையில்லாமல் இருக்கிறார். ஆனால், கட்டுப்பாடற்ற மனிதர்களுக்குக் கவலை, அச்சம் முதலியன மிகவும் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. எப்படியென்றால், புலனடக்க மில்லாத ராவணன், ஸீதையை தூக்கிக் கொண்டு வருவதற்காகச் சென்றபோது அச்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டு இங்குமங்கும் பார்க்கிறான்.

ஸோ த₃ஸை¹ ஸ்ஸ்வான் கீ நாயீ [ம்] ।

இத உத சிதஇ சலா ப₄டி₃ஹாயீ[ம்] ॥

[மானஸம், அரண்யம் 28/5]

ஆனால், பொறிவயப்படாத ஸீதை, ராசுஷஸர்களின் ஊரில், ராசுஷஸர்களின் மத்தியில் உட்கார்ந்திருந்தபோதும் அச்சமின்றி இருக்கிறாள். தனியாகவும், பெண் இனமாகவும் இருந்தும் கூட, அவளுக்கு எவரிடமும் பயமில்லை. அவள் ராவணனைக் கீழ்மகன், வெட்கங்கெட்டவன் என்று சொல்லித் திட்டும் அளவுக்கு அச்சமற்றிருந்தாள்.

ஸட₂ ஸகீனே[ம்] ஹரி ஆனேஹி மோஹீ ।

அத₄ம நிலஜ்ஜ வாஜ நஹி[ம்] தோஹீ ॥

[மானஸம், ஸுந்த₃ரம் 9/5]

நமது ஸாஸ்த்ரங்களில் ப்ரம்மசர்யம் மிகவும் போற்றப்பட்டுள்ளது; அயல்நாட்டுப் பெரியோர்களும் இதனை ஆதரித்துள்ளார்கள். முழு வாழ்க்கையில் ஒரே ஒரு தடவை கணவன், மனைவியோடு உறவு கொள்ளவேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு தடவை போதாவிட்டால், ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை; ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை போதாவிட்டால், மாதத்துக்கு ஒரு தடவை -

அதாவது, மனைவியின் மாதவிலக்குக்குப் பின்பு. இப்படி இருக்க முடியாவிட்டால், தன்னுடைய இறுதிப் பயணத்துக்கான புதுத் துணியை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு விடலாம்! காரணம் அடிக்கடி புணர்வதால் ஆயுள் விரைவில் வீணாகிறது; மனிதன் விரைவில் [குறைந்த வயதில்] இறந்து போவதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தாலும், அவற்றில் ஆண்மை இழப்பே முக்கிய காரணமாகும். ஆகவே நீண்ட நாள் இருக்கவும், உடல் நலத்தை முன்னிட்டும், நோயின்றி வாழவும் ப்ரம்மசர்யத்தைக் கடைப்பிடிப்பது மிகவும் அவஸ்யம். சிங்கம் வாழ்நாள் முழுவதும் ஒரே தடவைதான் பெண் சிங்கத்தோடு உறவு கொள்கிறது. ஆகவே, அதனிடம் வீர்யம் அதிகமாகக் காப்பாற்றப்படுவதால், அதிகமான உடலாற்றல் இருக்கிறது. அதனால் அது தன்னைக் காட்டிலும் மிகப் பெரிய யானையையும் அடித்துப் போடுகிறது. ஆனால் எந்த மனிதன் அடிக்கடி பெண்ணுறவு கொள்கிறானோ, அவனிடம் உடலாற்றல் இருப்பதில்லை; மாறாக பலக்குறைவு வந்துவிடுகிறது.

ப்ரம்மசர்யத்தைக் கடைப்பிடிப்பதால் பெரிய பெரிய வியாதிகள் பீடிப்பதில்லை. ப்ரம்மசர்யத்தைக் கடைப்பிடிப்போரின் குழந்தைகள் ஒளிமிக்கவர்களாகவும், நோயற்றவர்களாகவும் ஆகிறார்கள். ஆனால் ப்ரம்மசர்யத்தைக் கைக் கொள்ளாதவர்களின் குழந்தைகள் ஒளி உடையவர்களாகவும், நோயற்றவர்களாகவும் ஆவதில்லை; அடிக்கடி உறவு கொள்வதால் சுக்ல-சோணிதத்தில் அந்தச் சக்தி இருப்பதில்லை. சிற்றின்பப் பற்றினால் தோன்றும் குழந்தைகள், இன்பப் பற்றுடையவர்களாகவும், நோயற்றவர்களாகவும் ஆகிறார்கள். ஆதலால், தர்மத்துக்கு முக்கியத்வம் கொடுத்து, மகப்பேற்றுக்கு முனைந்தால் அந்தக் குழந்தைகள் அறப்பண்புடனும், நோயற்றவர்களாகவும் பிறப்பார்கள். பகவானும், தர்மத்தோடு கூடிய காமமாகத் தான் விளங்குவதாகக் கூறியிருக்கிறார்- "த₄ர்மாவிருத்₃தே₄ பூ₄தேஷ₄ காமோ₅ஸ்மிப₄ரதர்ஷப₄ ||" [கீ₃தா 7/11]

எவன் ஸாஸ்த்ரத்தின் மீதுள்ள மதிப்புக் காரணமாக, அதை அனுசரித்து, குழந்தை

பிறக்கவேண்டும் என்று, மாதவிலக்குக்குப் பின்
மனைவியோடு கூடுகிறானோ, அவன்
குடும்பத்தில் இருந்தாலும் ப்ரம்மசார்யாக
கொள்ளத்தக்கவன். ஆனால், எவன் சிற்றின்ப
ஆசை, ஸுகத்தில் பற்றுக் காரணமாகத் தன்
மனைவியோடு உறவு கொள்கிறானோ, அவன்
பாபம் செய்கிறான். கீதை, பொருள் நுகர்ச்சி
பற்றி 'எண்ணுவதாலேயே வீழ்ச்சி ஏற்படும்
என்று சொல்கிறது [2/62-63]. காமம் எல்லாப்
பாபங்களுக்கும் ஆதாரம்; நரகத்தின்
நுழைவாயில் என்றும் [3/36, 16/21]
சொல்லியிருக்கிறது. கருத்து என்ன
வென்றால், சிற்றின்ப நுகர்ச்சி வேட்கையோடு
தன் மனைவியோடு உறவு கொள்வது, நரகங்
களுக்கு நுழைவாயில் போலாகும்; பாபங்
களுக்கும், விபரீதங்களுக்கும் காரணமாகும்.

தீவிரமாக எண்ணிப் பார்த்தால்,
ப்ரம்மசார்யம் மேற்கொள்வது கஷ்டமானது
அல்ல. ப்ரம்மசார்யம் காப்பது, மனித
குலத்துக்கே உரிய விஷயம். மனிதன்
புலனடக்கம் செய்யாவிட்டால் அவன்
மிருகங்களைக் காட்டிலும் கேடு

கெட்டவனாகிறான்.. பிராணிகளில் கழுதை, நாய் மட்டமானதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் வருஷத்தில் ஒரு மாதம் மட்டுமே அவைகளுக்கு உறவு கொள்வதற்கான காலம். அந்த மாதத்தில் அவைகளை அடைத்து வைத்துவிட்டால் அவைகளின் பொறிகள் அடங்கிப் போகின்றன. அதாவது சிராவண மாதத்தில் கழுதையையும், கார்த்திகை மாதத்தில் நாயையும், மாசி மாதத்தில் பூனையையும் அடக்கிப் போட்டுவிட்டால், அவைகள் ப்ரம்மசர்யத்தைக் காக்கும்படி செய்துவிட்டால், அவைகளுக்குப் புலன் கட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஆனால், மனிதனுக்குப் பன்னிரெண்டு மாதங்கள் திறந்திருக்கின்றன. அதனால் மற்ற யாரும் அவனைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்க முடியாது; விரும்பினால், அவன் தன்னைத் தானே காத்துக் கொள்ள முடியும். ஆகவேதான் ஸாஸ்த்ரங்களில் மனிதன் ப்ரம்மசர்யம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று கட்டளை இடப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரம்மசர்யத்தைக் கடைப்பிடிப்பதால் ப்ரம்ம வித்தையை அடைய முடிகிறது. பேரின்பத்தை அடைய முடிகிறது.

வினா: கணவன் புலனடக்கத்தோடு இருக்கிறான்; ஆனால், மனைவி புலனடக்கம் கொள்ளவில்லை என்றால் என்ன செய்வது?

விடை: மனைவி புலனடக்கம் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது ஏற்கத்தக்கதல்ல. உண்மையில் கணவன்தான் மனைவியைக் கெடுக்கிறான். காம வேகத்தைத் தடுக்கும் சக்தி பெண்களிடம் எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அவ்வளவு சக்தி ஆண்களிடம் இருப்பதில்லை.

முதலிலிருந்தே புலனடக்கம் கொள்ளப் பட்டிருந்தால், புலனடக்கம் எளிதாக ஏற்படும். புணர்ச்சிப் பற்று அதிகமான பின்னர், புலனடக்கம் கொள்வது கஷ்டமாகிறது. ஆகவே, எப்போது காமத்தின் துடிப்பு இல்லையோ, அப்போது கணவன்-மனைவி இருவரும் அமைதியான உள்ளத்துடன் சிந்தனை செய்யவேண்டும் - "நாம் அதிகக் குழந்தைகளை விரும்பவில்லை என்றால் நாம் புலனடக்கத்தோடு இருக்கவேண்டும்; அதனால், நமது உடல், உடல்நலம் நன்றாயிருக்கும்."

இப்படிச் சிந்தனை செய்து இரவு வேளைகளில் இருவரும் தனித்தனியே இருக்கவேண்டும்.

மனிதன் எப்போதும் புலனடக்கத்தோடு இருக்க முடியும். ஆனால், எப்போதும் புணர்ந்து கொண்டிருக்க முடியாது. இது தனக்குத் தானே நிரூபணமான விஷயம். ஆகவே புலனடக்க முயற்சியில் மனம் தளரக் கூடாது. கருச்சிதைவு, கருத்தடை போன்ற மஹாபாபங்களிலிருந்து பிழைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

எந்த நாள் வரை, இந்த ஹிந்து சமுதாயம் கருச்சிதைவு போன்ற மஹாபாபங்களிலிருந்து காத்துக் கொள்ளவில்லையோ, அந்த நாள் வரை இதன் மேம்பாடு கஷ்டமாயிருக்கும்; ஏனென்றால் தன்னுடைய பாபமே, தன்னைக் காவு வாங்கிவிடும். இந்த சமுதாயம் தன்னுடைய முன்னேற்றத்தையும், பெருக்கத்தையும் விரும்பினால், இந்தக் கொடுமையான மஹாபாபத்திலிருந்து, ப்ரம்மஹத்தியிலும் இரு மடங்கு பாபத்திலிருந்து காப்பாற்றப்பட வேண்டும். சென்ற ஆண்டில், பாரதத்தில் இருபத்தியோரு லக்ஷம் கருச்சிதைவுகள் செய்யப்பட்டதாக ஒரு ஸஹோதரர் நம்மிடம்

சுற்றினார். இப்படியாக இவ்வுலகத்தையும், மேலுலகத்தையும் இழக்கச் செய்யும் மாபெரும் கொலையினால் சமுதாயத்துக்கு என்ன நிலை ஏற்படப் போகிறதோ, பகவானுக்கே வெளிச்சம்! தர்மப் பற்றுடைய பாரதத்தில் தர்மத்துக்கு எதிரான எத்தனை செயல்கள் நடந்து வருகின்றன - இதற்கு ஓர் எல்லையே இல்லை! இதன் விளைவு மிகவும் பயங்கரமானதாக இருக்கும். எனவே, காலம் மீறிப் போவதற்குள், விழித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

"கா ப₃ரஷா ஸப₃ க்ருஷீ ஸுக₂ானே[ம்] ?

ஸமய ககே[ம்] புனி கா பசி₂தானே[ம்] ||"

யாரையும் திட்டிவதோ, இழித்துக் கூறுவதோ நம்முடைய நோக்கம் அல்லவே அல்ல. மனித உடலைப் பெற்றபின், குறைந்தபட்சம் கருச்சிதைவு போன்ற மஹாபாபங்களிலிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதே நாம் கூறுவது.

ப₃டே₃ ப₄க₃ மானுஷ தனு பாவா ?

ஸுர து₃ர்லப₄ ஸப₃ க்₃ரந்த₂ந்ஹி க₃ாவா ||

[மானஸம், உத்தரம் 43/4]

கப்யுஹ[ம்]க கரி கருனா நர தேஹீ !

தேஹீ ஈஸ பிஹு ஹேது ஸனேஹீ ||

[மானஸம், உத்தரம் 44/3]

"து₃ர்லபே₄ மாஸுஷோ தே₃ஹோ

தேஹினாம் க்ஷணப₄ங்கு₃ர: !"

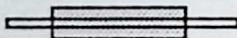
[ஸ்ரீமத்₃ப₄ாக₃வதம் 11/2/29]

லப்த₄வா ஸது₃ர்லப₄மித₃ம் ப்யுஹஸம்ப₄வாந்தே

மாஸுஷ்யமர்த₂த₃மநித்யமபீஹ தீ₄ர: !

[ஸ்ரீமத்₃ப₄ாக₃வதம் 11/9/29]

இவ்விதம் கிடைத்தற்கரியது† என்று அறநூல்களில் பலகாறும் போற்றப்பட்டுள்ள மனித உடலுக்குள் ஒரு ஜீவனை வராமல் தடுப்பது, ஜீவனுக்கு இவ்வளவு துர்லபமான உடல் கிடைக்காமல் செய்வது - எத்தகைய மகத்தான பாபம்! இந்த மஹாபாபத்திலிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டும்.

† அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது

॥ஸ்ரீஹரி:॥

பிள்ளைகளின் கடமைகள்

மாதா ச கமலா தே₃வீ

பிதா தே₃வோ ஜனார்த₃ன: ।

ப₃ாந்த₄வா விஷ்ணு ப₄க்தாஸ்ச

ஸ்வதே₃ஸோ பு₄வனத்ரயம் ॥

உண்மையில், பகவான் லக்ஷ்மீ-
நாராயணன்தான் எல்லோருக்கும் தாய்-
தந்தையர். இந்தக் கோணத்தில் பார்த்தால், இந்த
உலகத்தில் நம்முடைய தாய்-தந்தையர்
எவர்களோ, அவர்கள் ஸாஷ்நாத்
லக்ஷ்மீ-நாராயணரின் உருவமே. ஆகவே,
தாய்-தந்தையருக்குப் பணிவிடையை விடாமல்
செய்வதே மகனின் கடமையாகும். தம்முடைய
ஸரீரம் முதலியவற்றை தம்முடையதாகக்
கருதாமல், தாய்-தந்தையர் உடையதாகக்
கருதுபவர்களே உண்மையான புத்ரர்கள்.
ஏனென்றால் உடலானது தாய்-தந்தையின-

ரிடமிருந்துதான் தோன்றி இருக்கிறது. ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம, காரண ஸரீரங்களில் எதுவாக இருந்தாலும் சரி, அவை எல்லாவற்றின் மேலும் - தங்களுக்கு அல்ல - தாய்-தந்தையருக்கே அதிகாரம் உண்டு என்று அவர்கள் மதிக்கிறார்கள். மகன் தீர்த்தயாத்திரை, வ்ரதம், வழிபாடு, ஸ்மரணம் ஆகிய நற்கருமங்களில் எதைச் செய்தாலும், அதனை முழுமையாகத் தாய்-தந்தையருக்கே அர்ப்பணித்துவிட வேண்டும் என்று மனு கூறியிருக்கிறார்[†]. தாய்-தந்தையர் உயிரோடிருக்கும் காலத்தில் முழு முனைப்புடன் அவர்களுடைய ஆணைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும்; அவர்கள் மனமகிழ்ச்சியோடு இருக்கும்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும்; அவர்கள் மரணத்துக்குப் பின்னர் அவர்களுக்குப் பின்பும் - தண்ணீர், சிராத்தம் - நீர்க்கடன் கொடுக்கவேண்டும்; அவர்கள் பெயரில் தீர்த்தயாத்திரை, வ்ரதம் முதலியன

† தேஷாமனுபரோதே₄ன பாரதர்யம் யத்யத₃யத₃ாசரேத் ।

தத்தந்நிவேத₃யேத்தேப்₄யோ மனோவசனகர்மபி₄: ॥

[மனுஸ்மருதி 2/236]

செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்வதால் அவர்களுடைய ஆஸீர்வாதம் கிடைக்கிறது; அதன் மூலம் இவ்வுலகம் - மேலுலகம் இரண்டும் செம்மையாகின்றன.

ஸ்ரீபீஷ்மர், தந்தையினுடைய செளக்யத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் முன்னிட்டு தன் ஸுக-சௌக்யங்களை த்யாகம் செய்தார். அத்துடன் இளமையிலிருந்தே ப்ரம்மசார்யாக இருக்கும் உறுதியையும் எடுத்துக் கொண்டார். அவர் பெண்-பொன் என்ற இரண்டையும் துறந்தார். இதனால் மனமகிழ்ந்த தந்தை, "விரும்பியபோது மரணம்" என்ற வரத்தைக் கொடுத்தார். "இச்சாம்ருத்யு" ஆனார் என்றால், அவர் எப்போது விரும்புகிறாரோ அப்போது தான் உயிர் துறப்பார் என்பதாகும். அவருக்கு இந்தப் பேராற்றல், தந்தைக்குச் செய்த பணிவிடையினால் கிடைத்தது. ஸ்ரீராமர், தந்தையின் ஆணையைக் காப்பாற்றுவதற்காக அரசு, செல்வம், ஸுகபோகம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் துறந்தார். வால்மீகி ராமாயணத்தில், "தந்தையார் சொல்லி விட்டால், நான் நெருப்பில் புகுவேன்;

விஷத்தைக் குடிப்பேன்; மேலும், கடலில் வீழ்வேன்; ஆனால், நான் தந்தையின் ஆணையை மீறமாட்டேன்" என்று ஸ்ரீராமர் சொல்கிறார்.†

ஸ்ரீராமர் ஆராய்ச்சியாளர் அல்லர்; ஆணைக்கு அடிபணிபவர். அதாவது தந்தையார் என்ன சொன்னார், எங்கே சொன்னார், எப்போது சொன்னார், எந்த நிலையில் சொன்னார், எந்தச் சூழ்நிலையில் சொன்னார் என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து கொண்டிராமல், தந்தையாரின் கட்டளையை ஏற்றார்; வனவாஸ்த்துக்குச் சென்றார் அதனால், தாய்-தந்தையினரின் உத்தரவுப்படி நடப்பதில் ஸ்ரீராமர் எல்லோருக்கும் லக்ஷியபுருஷராக ஆனார். கோஸ்வாமி துளஸீதாஸர் சொல்லியிருக்கிறார்-

அனுசித உசித பி₃சாரு தஜி

ஜே பாலஹி[ம்] பிது பை₃ன ।

† அஹம் ஹி வசனாத்₃ ராஜ்ஞ: பதேயமபி பாவகே ।

புஷ்பேயம் விஷம் தீக்ஷணம் பதேயமபி சார்ணவே ॥

† [வால்மீகி ராமாயணம், அயோத்யா₄ 18/28-29]

தே ப₄ஜன ஸக₂ ஸஜஸ கே

ப₃ஸஹி[ம்] அமரபதி ஜன II

கருத்து என்னவென்றால், மகன் ஸ்ரீராமனைப் போல் தன் நடத்தையை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். "இந்த சூழ்நிலையில், இந்த நிலைமையில், இந்த சமயத்தில் என் இடத்தில் ஸ்ரீராமர் இருந்தால், என்ன செய்வார்?" என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இப்படி, அவரைப் பற்றிய நினைவுடனேயே செயல்களைப் புரியவேண்டும்.

மகன், தாய்-தந்தையருக்கு எவ்வளவுதான் ஸேவை செய்தாலும், அவன் தாய்-தந்தையருக்குப் பட்டிருக்கும் கடனை அடைக்க முடியாது. எந்த மனித உடல் மூலமாகத் தனக்கு மேலான நன்மை உண்டாகக் கூடுமோ, ஜீவன்முக்தி கிடைக்கக்கூடுமோ, பகவானின் அன்புக்குப் பாத்திரமாக முடியுமோ, பகவானின் மகுடத்தில் வைரமாக விளங்க முடியுமோ - இவ்வளவு பெரிய பதவியை அடைய முடியுமோ, அப்படிப்பட்ட இந்த மனித ஸரீரத்தை நம்முடைய தாய்-தந்தையர் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

அதற்குப் பதிலுதவியை மகன் எவ்வாறு செய்து தீர்க்க முடியும்? தீர்க்கவே முடியாது.

வினா: தாய்-தந்தையருக்கு ஸேவை செய்தல் என்பதன் கருத்து என்ன?

விடை: தாய்-தந்தையருக்கு ஸேவை செய்தல் என்பதன் கருத்து நன்றி மறவாமையாகும். தாய்-தந்தையர் குழந்தையின், பொருட்டு என்னென்ன துன்பங்களை அனுபவித்தார்களோ, அந்தக் கடன் மகன்மேல் இருக்கிறது. அந்தக் கடனை மகனால், ஒருபொழுதும் கொடுத்துத் தீர்க்க முடியாது. அம்மா, பிள்ளைக்கு எவ்வளவு உதவி செய்திருக்கிறாளோ, அவ்வளவு உதவியை மகனால் செய்யவே முடியாது. "என்னுடைய உடம்புத் தோலைக் கொண்டு செருப்புத் தைத்து அம்மாவுக்குக் கொடுப்பேன்" என்று எந்தப் பிள்ளையாவது சொன்னால், நாம் அவனிடம் கேட்கிறோம்- "இந்தத் தோலை நீ எங்கிருந்து கொண்டு வந்தாய்? இதுவும் அம்மா கொடுத்ததுதானே? அந்தத் தோலைக் கொண்டு, செருப்புத் தைத்து அம்மாவுக்குக் கொடுப்பது, ரொம்பப் பெரிய செயலோ? கொடுக்கிறேன்

என்று தற்பெருமை மட்டும் பேசிவிட்டாய்! இவ்விதமே ஸரீரம், பெரும் பங்கு அப்பாவினுடையது. அப்பாவின் முயற்சி யாலேயே மகன் படிக்கவும், எழுதவும் தெரிந்து கொள்கிறான்; அவனுக்குச் சாப்பாடு, துணிமணி கிடைக்கிறது. இதற்குப் பதிலுதவி எப்படிச் செய்து கழிக்க முடியும்? ஆகவே, அப்பா-அம்மாவுக்கு ஸேவை செய்வதால், அவர்களை மகிழ்ச்சியோடு வைத்திருப்பதால் அந்தக் கடன் அடைக்கப்பட்டதாக ஆவதில்லை; ஆனால் மன்னிக்கப்பட்டதாக ஆகும்.

வினா: "எனக்கு ஒரு மகன் தோன்ற வேண்டும்; அவனுக்கு மேலான நன்மை உண்டாக வேண்டும்" என்ற நோக்கத்தோடு, அப்பா-அம்மா உடலுறவு கொள்ளவில்லை. அவர்கள் தங்கள் இன்பத்திற்காகவே உறவு கொண்டார்கள்; நாம் பிறந்தோம். இதில், அவர்களிடம் நாம் கடன்பட்டது எப்படி?

விடை: வெறுமே இன்பப்பற்றுடன் கூட உறவு கொள்ளும் ஆண்-பெண்களுக்குப் பொதுவாக, சிறந்த மக்கள் பிறப்பதில்லை. ஸாஸ்த்ரங்களின் கட்டளைக்கேற்ப, தங்களது இன்பத்தை நோக்கமாகக் கொள்ளாமல் பிதிர்க்

கடனிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கென மக்களை உற்பத்தி செய்கிற ஆண்-பெண்களே உண்மையான தாய் தந்தையார்கள். ஆனால், மகன் எப்படித் தோன்றினாலும், ஏதோ ஒரு வகையில் தாய்-தந்தையர் இருப்பார்கள்; அவர்கள் மரியாதைக்கு உரியவர்கள்; ஏனென்றால், அவர்கள் மனித உடலைக் கொடுத்து, பரமாத்மாவை அடைவதற்குத் தகுதி உடையவனாக மகனைச் செய்திருக்கிறார்கள். மாணவன் கல்வியை முடித்துக் கொண்டு, ஸ்நாதகன் என்ற நிலையிலிருந்து குடும்ப வாழ்க்கையில் நுழைவதற்கு முன் ஆசார்யரிடமிருந்து அனுமதி பெறுகிறபோது, ஆசார்யர் அனுமதி அளித்துக் கூறும்போது "மாத்ருதே₃வோ ப₄வ, பித்ருதே₃வோ ப₄வ" அதாவது, "நீ தாய்-தந்தையரை ஸாஷூத் பகவான் வடிவமாகவே எண்ணி, அவர்களுடைய ஆணைப்படி நட; அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்" என்று கூறுவதாக உபநிடதங்களில் வருகிறது. இது மாணவப் பருவ முடிவில், ரிஷிகளால் புகட்டப்படும் பாடம். இதை கடைப்பிடிப்பதில்தான் நம்முடைய உயரிய

நன்மை இருக்கிறது. ஆகவே,
எவர்களிடமிருந்து ஸரீரம் கிடைத்து
இருக்கிறதோ, அவர்களிடம் மகன்
நன்றியுணர்வோடு இருக்கத்தான் வேண்டும்.

வினா: தாய்-தந்தையர் நம்மைப் பிறப்பித்து
வாழ்க்கைச் சிக்கலில் தள்ளிவிட்டார்கள்;
ஆபத்துக்களில் தள்ளி விட்டார்கள்.
இப்படியிருக்கையில், அவர்களிடம் நாம் எப்படிக்
கடன்பட்டவர்களாவோம்?

விடை: இப்படிச் கூறுவது முற்றிலும் தவறு.
தாய்-தந்தையர், மனித ஸரீரத்தைக் கொடுத்து,
வாழ்க்கைச் சிக்கலிலிருந்து, பிறப்பு-
இறப்பிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கு மிகவும்
அரிய வாய்ப்பினை அளித்துள்ளார்கள்.
தாய்-தந்தையர் மகனைச் சிக்கலில்
தள்ளவுமில்லை; தங்களுடைய மகனை
சிக்கலில், ஆபத்தில் தள்ளும் நோக்கமும்
அவர்களுக்கு இல்லை. அவர்கள் ஒவ்வொரு
சூழ்நிலையிலும், தெரிந்தோ, தெரியாமலோ
மகனின் நலனையே விரும்புகிறார்கள்;
நலனையே செய்கிறார்கள். ஆனால் நாம்
பொருட்களின் மேல், போகங்களில்,
சூழ்நிலைகளில், நபர்களின்மேல் மமதை

கொண்டு, அவைகளிடமிருந்து இன்பம் துய்க்க வேண்டுமென்ற ஆசையால்தான் சிக்கல்களில், ஆபத்துக்களில் வீழ்கிறோம். கருத்து என்னவென்றால், தன்னுடைய ஸுகத்தின் மேல் விருப்பம், ஸுகபோகம், ஸுக வேட்கையை த்யாகம் செய்து தாய்-தந்தையரின் ஸேவையை, பரமாத்மாவை அடையும் உபாயமாகக் கருதி முழு முனைப்புடன் அவர்களுக்கு ஸேவை செய்தால், அவனுக்கு உலகுடன் இருந்த உறவு விடுபட்டுப் பரமாத்மப் பராப்தி ஏற்படும்.

தாய்-தந்தையரின் கடமை பற்றிய பார்வையே மகனுக்குத் தேவையில்லை. அவன் தன்னுடைய கடமையையே பார்க்க வேண்டும். தன்னுடைய கடமையைப் பார்க்காமல், தாய்-தந்தையரின் கடமையைப் பார்க்கும் மகன், தன்னுடைய கடமையிலிருந்து வழுவுகிறான்; அதாவது, கடமையைச் செய்வதிலிருந்து வீழ்ந்து விடுகிறான். எந்த ஒரு ஸாஸ்த்ரத்திலும் யாருக்கும் தாய்-தந்தையரின், குருநாதர்களின் கடமையைப் பார்ப்பதற்கான உரிமை கொடுக்கப்பட்டு இருக்கவில்லை. முதலில், மனிதர்கள் மற்றவர்களுடைய

கடமையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை; ஆனால், தங்களுடைய கடமையைப் பார்த்தார்கள்; தங்கள் கடமையை நிறைவேற்றினார்கள்; அதனாலேயே அவர்கள் ஜீவன்முக்தர்களாக, இறையன்பர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் பிறருடைய கடமைகளைப் பார்ப்பவர்களாக, தங்கள் சுயநலத்தையே பார்ப்பவர்களாக இருந்திருந்தார்களேயானால், இப்போது உள்ளதைப் போலவே மனித சமுதாயம் இருந்திருக்கும். தங்கள் கடமையிலேயே கருத்தாயிருந்தவர்கள், அதை நிறைவேற்றியவர்கள் - அப்படிப்பட்ட துறவிப் பெரியோர்களையும், தர்மாத்மாக்களையும் பாரத மக்கள் எத்தனை மரியாதையோடு நோக்குகிறார்கள். ஆகவே, தன்னுடைய கடமையை மனிதன் ஒருபோதும் கைவிடக்கூடாது.

கடமையைப் பற்றி ஒரு ரஹஸ்யமான விஷயம் என்னவென்றால், "இது ஒரு கடமை" என்று மட்டுமே எண்ணி, அதைச் செய்வதால் உறவுப் பிளவு ஏற்படுகிறது. அதாவது, தாய்-தந்தையருக்கு ஸேவை செய்வது

நம்முடைய ஒரு கடமை என்ற எண்ணத்துடனே செய்கிறார்களே, அவர்களுக்கு தாய்-தந்தையருடனான உறவில் பிளவு ஏற்படுகிறது; அவர்களுக்கு தாய்-தந்தையரிடம் வணக்கத் தோடுகூடிய அன்பு ஏற்படுவதில்லை. இதற்கு மாறாக தமது உடலை தாய்-தந்தையருடைய தாகவே கருதி மனமொன்றி மரியாதையுடனும், அன்புடனும் அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்தால், அத்தகையவர்களுக்கு தாய்-தந்தையரிடம் அன்பு ஏற்படுகிறது. உணவு கொள்வதையும், தண்ணீர் பருகுவதையும் மனிதர்கள் எவ்வாறு தம்முடைய கடமையாகக் கருதாமல், உயிருக்கு ஆதாரமாகக் கருதுகிறார்களோ, அதேபோல தாய்-தந்தையருக்குச் செய்யப்படும் ஸேவையை உயிருக்கு ஆதரமாகக் கருதவேண்டும். அவர்களுடைய ஸேவையையே தன்னுடைய வாழ்வாகக் கருதவேண்டும். தன்னுடைய முதன்மையான வேலையாகக் கருதவேண்டும்.

ஸேவணி[ம்] வக₂னு ஸீய ரகு₄பீரணி ।

ஜிமி அபி₃பே₃கீ புருஷ ஸீரணி ॥

[மாணஸம், அயோத்யா 142/2]

இவ்விதம் தாய்-தந்தையருக்குச் செய்யும் ஸேவையைத் தன் உயிருக்கு, வாழ்வுக்கு

ஆதாரமாகக் கருதி செய்வதால், "நான், என்" என்ற எண்ணம் குறைந்து போகிறது; ஏனென்றால் ஸரீரத்தைத் தாய்-தந்தையருக்குரிய பொருளாகக் கருதி, அவர்களுடைய ஸேவையில் அர்ப்பணிப்பதன் மூலம் - ஸரீரத்தின்மேல் நமக்கு எவ்வித உரிமையும் இல்லை என்று எண்ணுவதன் மூலம் - "நான் - எனது" என்ற பிடிப்பு இருப்பதில்லை.

வினா: மனிதன், தாய்-தந்தையருக்குச் செய்யும் ஸேவையை, பகவானை அடைவதற்கான வழியாகக் கருதுகிறான்; அதுவே அடையப்பட வேண்டியது என்று கருதவில்லை. தாய்-தந்தையருக்குச் செய்யப்படும் ஸேவையே அடையப்பட வேண்டிய பொருள் என்று கருதினால், தன்னுடைய உயிருக்கு ஆதாரம் என்று கருதினால், அவனுக்குத் தாய்-தந்தையரின் திருப்பாதங்களிலேயே அன்பு உண்டானால், அவனுக்குப் பகவானிடம் ப்ரேமை, பகவத் ப்ராப்தி எவ்வாறு உண்டாகும்?

விடை: இதில் மூன்று விஷயங்கள் இருக்கின்றன. [1] தாய்-தந்தையருக்குச் செய்யும் ஸேவையை, ஸாதனமாகவும், ஸாத்யமாகவும் [வழியாகவும், பெறவேண்டிய வஸ்துவாகவும்] கருதி, அவர்களுக்கு ஸேவை செய்பவன், அவர்களுக்குச் செய்யும் ஸேவையைத் தன் உயிரின் ஆதாரமாகக்

கருதுபவன் எவனோ, அவனுக்குத் தாய்-தந்தையரின் திருப்பாதங்களில் ப்ரேமையும், பக்தியும் உண்டாகி, கடைசியில் அவனுக்குப் பித்ருலோகம் கிடைக்கிறது. [2] பரமாத்மாவை அடையும் நோக்கத்துடன், தாய்-தந்தையருக்குச் செய்யும் ஸேவையைத் தன் கடமையாக எண்ணிக் கொண்டு செய்பவன் யாரோ, அவனுக்கு தாய்-தந்தையரிடமிருந்து உறவு துண்டிக்கப் பட்டுப் பரமாத்ம ப்ராப்தி உண்டாகிறது. [3] தாய்-தந்தையை ஸாஷ்நாத் பகவானின் வடிவமாக எண்ணி, அவர்களுக்கு ஸேவை செய்பவனுக்கு பகவத் ப்ராப்தி கிடைக்கிறது. இந்த மூன்றிலும், யாருக்கு எந்த முறையின் மீது ஈடுபாடு ஏற்படுகிறதோ, அதையே செய்யவேண்டும்.

பதிவ்ரதையான மனைவி, பகவானுடைய, ஸாஸ்த்ரங்களுடைய, மஹாபுருஷர்களுடைய கட்டளைக்கிணங்க உடலாலும், உள்ளத்தாலும் கணவனுக்கு ஸேவை செய்கிறாள்; அவளுக்குப் பதிலோகம் கிடைக்கிறது - அதாவது, கணவனுக்கு எந்த லோகமோ, அதே லோகம்

பதிவ்ரதைக்கும் ஆகிறது. ஆனால், கெட்ட நடவடிக்கைகளின் காரணமாகக் கணவனுக்குக் கிடைப்பது நரகம் என்றால், பதிவ்ரதையின் லோகமும் நரகமே! - என்று பொருள் இல்லை. பதிஸேவையைத் தன் தர்மமாக [கடமையாக] எண்ணி, பாதிவ்ரத்யம் அனுஷ்டித்திருக்கிறாளோ, அவள் ஏன் நரகத்துக்குப் போகிறாள்? போகவே மாட்டாள். அவள் பாதிவ்ரத்யம் கடைப்பிடித்திருக்கிறாள்; அதனால் அவளுக்கு எந்த லோகம் கிடைக்குமோ, அதே லோகம் கணவனுக்கும் கிடைக்கும். அதாவது கற்பு எனும் தவவலிமையால் அவளுக்கும், அவளது கணவனுக்கும் மேலான நன்மை ஏற்படும். இவ்விதமே, தாய்-தந்தையருக்கு ஆற்றும் ஸேவையை ஸாதனமாகவும், ஸாத்யமாகவும் கருதி, அவர்களுக்குத் தொண்டு புரிபவனுக்கும், அவனுடைய தாய்-தந்தையருக்கும் பகவத் ப்ராப்தி கிடைக்கும்; ஏனென்றால், மகனுக்குக் கிடைக்கும் லோகம் எதுவோ, அதே லோகம் தாய்-தந்தையருக்கும் [பித்ருலோகம்] ஆகும்.

வினா: இந்த ஸரீரம் நம்முடைய வினையின் பயனாக, பேற்றின் பயனாகக் கிடைத்திருக்கிறது - "ப₃டே₃ ப₄ாக₃ மானுஷ தனு பாவா" என்று சொல்லப்படுகிறது. பகவான் மிகுந்த கருணையோடு மணித ஸரீரத்தைத் தந்திருக்கிறார்.

"ஔ₃ஹ[ம்]க கரி கருணா நர தே₃ஹீ ।

தே₃த ஈ₃ஸ பி₃ஸு ஹேது ஸனேஹீ ॥"

அப்படியானால், இந்த ஸரீரம் தாய்-தந்தையரிடமிருந்து கிடைத்தது என்பது எப்படிச் சரியாகும்?

விடை: இந்த ஸரீரம் தோன்றுவதற்கு, ப்ராரப்த கர்மாவும், பகவத் க்ருபையும் நிமித்த காரணங்கள்; தாய்-தந்தையர் உபாதான காரணம். எப்படியென்றால், குடம் மண்ணினால் செய்யப்படுகிறது; மண் குடத்துக்கு உபாதான காரணம். குயவன் குடத்தின் தோற்றத்துக்கு நிமித்தமாக இருக்கிறான் என்பதால், குயவன் நிமித்த காரணமாகிறான் - என்பதுபோல. உபாதான காரணம் [முக்கிய காரணம்] என்பது செயலில் வடிவமாக மாறுதல் பெறுகிற காரணம். நிமித்த காரணம் பலவாறாக இருக்கக் கூடும். குடத்தைச் செய்வதற்குக் குயவன் சக்கரம், தடி முதலிய பல

நிமித்த காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் குயவன் முக்கியமான நிமித்த காரணம். அதேபோல ஸரீரத் தோற்றத்துக்கு தாய்-தந்தையரே முக்கிய உபாதான காரணம்; ஏனென்றால், அவர்களுடைய ஸ்க்ல-சோணிதத்திலிருந்து ஸரீரம் உருப்பெறுகிறது. பிறப்பு, ஆயுள், அனுசூலமான அல்லது அனுசூலமில்லாத தூழ்நிலை - இவை விஷயத்தில் கர்மம், நிமித்த காரணமாகும். "எந்தக் கர்மரவுக்கு எப்போது, எந்த இடத்தில், என்ன பலன் ஏற்பட வேண்டும்; எவ்விதமான தூழ்நிலை அமைய வேண்டும்" - என்று, கர்ம பலனுக்கு ஏற்பாடு செய்வதில், கர்ம பலனைக் கொடுப்பதில் பகவத் க்ருபை நிமித்த காரணமாகிறது; அதாவது, இவையெல்லாம் பகவானின் விருப்பப்படி, பகவானுடைய திட்டப்படி நிகழ்கிறது; ஏனென்றால், கர்மா என்பது ஜடப்பொருள் ஆனதால், தானே கர்ம பலனைக் கொடுக்க முடியாது. கர்ம பலத் திட்டமும் ஜீவர்களின் கையில் இருந்தால், அவர்கள் நற்செயல்களின் பலனை மட்டுமே எடுத்துக் கொள்வார்கள்; தீயச்செயல்களின் பலனை எடுத்துக் கொள்வார்களா என்ன?

உலகியலில் நாம் பார்க்கிறோம்: மனிதன், நற்செயல்களின் பலனைத் தானாகவே எடுத்துக் கொள்கிறான்; ஆனால், தீயச்செயல் [திருட்டு, கொள்ளை முதலியன]களின் பலனை [தண்டனையை] தானாகவே எடுத்துக் கொள்ளாததால், அவனுக்கு அரசு ஏற்பாட்டின் மூலம் தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறது.

அன்னை, குழந்தைக்காக எத்தனை கஷ்டங்களை ஏற்கிறாள். அவனை கர்ப்பத்தில் தாங்குகிறாள்; பிறக்கும்போது பொறுக்க முடியாத வேதனையைப் பொறுத்துக் கொள்கிறாள்; தன்னுடைய பாலை ஊட்டுகிறாள்; மிகவும் ஆசை-அன்புடன் சீராட்டி வளர்க்கிறாள்; சாப்பிட-குடிக்க, எழுந்திருக்க-உட்கார, நடக்க-திரிய சொல்லிக் கொடுக்கிறாள். இவ்விதம் தாயிடம் பட்டிருக்கும் கடனை மகன் அடைக்கவே முடியாது. ஆகவே, மகன் தாயிடம் நன்றியுணர்வுடன் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமே, கேட்காமலேயே மகனின் உண்டி-உறையுளுக்குத் தந்தை ஏற்பாடு செய்கிறார்; கல்வி கற்பித்து அறிவுள்ளவன் ஆக்குகிறார்; வாழ்க்கையை நடத்துவதற்குத்

தொழில் கற்பிக்கிறார்; திருமணம் செய்விக்கிறார். இவ்விதம் தந்தையிடம் பட்டுள்ள கடனை அடைக்க முடியுமா என்ன? அதனால், தாய்-தந்தையரிடம் நன்றியோடு இருக்கவேண்டும்; அவர்கள் வாழ்கின்றபோது அவர்களுடைய ஆணைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும்; அவர்களுக்கு ஸேவை செய்யவேண்டும்; அவர்களை மகிழ்ச்சியோடு வைத்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் மரணத்துக்குப் பின், அவர்களுக்குப் பிண்டம்-தண்ணீர் கொடுப்பது, சிராத்த-தர்ப்பணம் செய்வது முதலியன மகனின் தலையாய கடமையாகும்.

வினா: தாய்-தந்தையர், குழந்தைகளுக்கு அவர்களது குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே நற்போதனைகள் கொடுக்கவில்லை. அதனால் மகன்கள் தாய்-தந்தையருக்கு ஸேவை செய்யவில்லை என்றிருக்கும்போது மகன்கள் மேல் என்ன குற்றம்?

விடை: தாய்-தந்தையர் நற்போதனை கொடுக்கவில்லை என்றால், அந்தக் குற்றம் அவர்களுடையது; ஏனென்றால், அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்யவில்லை. ஆனால்,

தாய்-தந்தையரின் குற்றத்தைப் பார்ப்பது, மகனின் கடமை அல்ல. அவன், தன்னுடைய கடமையைத்தான் பார்க்க வேண்டும். மற்றவர்களுடைய கடமையை மதிப்பிட்டுப் பார்ப்பதனால், மனிதன் தன்னுடைய கடமையிலிருந்து வழுவுகிறான். மற்றவர்களுடைய கடமையைப் பார்ப்பதே பயங்கரமான குற்றம். கீதையிலும்கூட தன்னைத் தானே உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றும், செப்பனிட்டுக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது†. ஏனென்றால், நல்ல போதனைகள் கிடைத்தால், தானாகவே அதனை ஏற்று நடப்பான். நல்ல படிப்பினை கிடைத்திருந்தும் கூட அவன் அதனை ஏற்று நடக்காவிட்டால், கெட்டுப் போனால், அந்தக் குற்றம் சிறுவனுடையதே ஆகும். ஆகவே

† உத்த₄ரேத₃ாத்மனாத்மானம்
நாத்மானமவஸாத₃யேத் ।
ஆத்மைவ ஹ்யாத்மனோ ப₃ந்து₄:
ஆத்மைவ ரிபுராத்மன: ॥

[கீதா 6/5]

தன்னுடைய முன்னேற்றமோ, வீழ்ச்சியோ பெரும்பாலும் தன்னையே சார்ந்திருக்கிறது.

வினா: தாய்-தந்தையர் பிள்ளையிடம் கடுமையாக நடந்துகொண்டால், ஓர-வஞ்சனை செய்தால், அந்த மகன் என்ன செய்யவேண்டும்?

விடை: அந்தப் புதல்வன், தாய்-தந்தையரின் கடமையைப் பார்க்கக் கூடாது. அவன் தன்னுடைய கடமையையே கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்; மிகுந்த ஊக்கத்துடன் சிறப்பான முறையில் தாய்-தந்தையருக்குப் பணிவிடை செய்தல் வேண்டும். ராமசரித மானஸத்தில், ஒவ்வொருவருக்காகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது- "மந்த₃ கரத ஜோ கரஇ ப₄லாயீ" [5/41/7].

தாய்-தந்தையர், புதல்வனுக்கு மரியாதை காட்டினால், அந்தப் புதல்வனின் ஸேவை [யின் பலன்] செலவாகிவிடுகிறது; விற்கப்பட்டு விடுகிறது. ஆனால், அவர்கள் மரியாதை காட்டாமல் புதல்வனை எப்போதும் அவமதித்தால், புதல்வனின் ஸேவை நிறைவாகவே இருக்கும்; செலவு ஆகாது. அவர்கள் கஷ்டம் கொடுகிறார்கள் என்றால்,

அதனால் மகனுக்குத் தூய்மை ஏற்படுகிறது; பொறுத்துக் கொள்ளும் தன்மை வளர்கிறது; தவம் பெருகுகிறது; பெருமை கூடுகிறது. ஆதலால், தாய்-தந்தையர் கொடுக்கும் இன்னல்களை உயர்ந்த தவமாக எண்ணி முகமலர்ச்சியோடு பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். "என்னிடம்தான், அப்பா-அம்மாவுக்கு எவ்வளவு கருணை! - என்னுடைய ஸேவையில் சிறிதளவுசூட செலவாகாமல், எனக்குத் தூய ஸேவை, தூய தவம் ஆகியவற்றின் முழுப் பயனும் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய வாய்ப்பு, ஏதாவதொரு பாக்யசாலிக்குத்தான் கிடைக்கும். அட்டா! என்ன பேறு எனக்கு! என் ஸேவையைத் தாய்-தந்தையர் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்!" என்று எண்ண வேண்டும். அவர்கள் ஸேவையை ஏற்காவிட்டாலும், அவர்களுக்கு ஸேவை செய்வதே மகனின் வேலை. ஸேவைப் பணியில் ஏதாவது குறை, தவறு தெரிய வந்தால், அதை அப்போதே சீர்திருத்திவிட வேண்டும்; ஸேவையிலேயே முனைந்திருக்க வேண்டும்.

சொத்து, நிலம், வீடு முதலியவற்றை அடையும் எதிர்பார்ப்புடன் அப்பா-அம்மாவுக்கு ஸேவை செய்யும் மகன், உண்மையில் சொத்து முதலியவைகளுக்குத்தான் ஸேவை செய்கிறான்; அப்பா-அம்மாவுக்கு அல்ல. மகன் ஸேவையோடு மட்டுமே உறவு கொண்டிருக்க வேண்டும். [சொத்து முதலியவற்றோடு அல்ல.] "உங்களிடம் உள்ள சொத்து-பத்துகளை, உங்கள் மனசுப்படி என் ஸஹோதரனுக்கோ, ஸஹோதரிக்கோ அல்லது விருப்பமுள்ள வேறு யாருக்கோ கொடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; ஆனால், என்னுடைய ஸேவையை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்" என்று அவன் தாய்-தந்தையரிடம் கூறிவிட வேண்டும். தாய்-தந்தையர் நம்முடைய ஸேவையை ஏற்கிறார்கள் என்பதே அவர்களுடைய கருணைதான்.

வினா: முறையற்ற, மட்டமான வேலையைச் செய்யும்படி தாய்-தந்தையர் ஆணையிட்டால், மகன் என்ன செய்யவேண்டும்?

விடை: முறையற்ற ஆணை இருவிதமாக இருக்கலாம். [1] "இன்னாரைக் கொன்றுவிடு"

என்பது போன்று, பிறருக்குத் தீமை பயக்கும் செயலைச் செய்யும்படியான ஆணையிடுதல்; [2] "நீவீட்டை விட்டு, காட்டுக்குப் போ" போன்ற ஆணையிடுதல். இவற்றில், இரண்டாவது ஆணையை ஏற்று நடக்கத்தான் வேண்டும்; ஆனால், முதலாவது ஆணையை ஏற்க வேண்டாம். இதில்தான் தந்தையின் சக்தியைப் பார்க்க வேண்டும். தந்தைக்கு ஆற்றல் இருக்குமேயானால், அவருடைய ஆணையை ஏற்று நடப்பதில் தடையேதும் இல்லை. ஐமதக்னி முனிவர், தன்னுடைய குமாரன் பரசுராமரிடம் சொன்னார்- "உன்னுடைய தாய் நடத்தை கெட்டவள்; உன்னுடைய ஸுஹோதரர்கள் நான் சொல்லியபடி செய்யவில்லை; ஆகவே, இவர்களைக் கொன்றுவிடு." உடனே, பரசுராமர் அவர்களுடைய கழுத்தை வெட்டினார். ஐமதக்னி மகிழ்ச்சியடைந்து, "நீ ஏதாகிலும் வரம் கேள்" என்றார். "அம்மாவும், ஸுஹோதரர்களும் உயிர் பெற்று எழவேண்டும்; என்னால் கொல்லப்பட்ட விஷயமும் நினைவில் இருக்கக் கூடாது" என்று பரசுராமர்

கேட்டார். ஐமதக்னி, "அப்படியே ஆகுக" என்றார். எல்லோரும் உயிர் பெற்றார்கள்.

தந்தைக்கு ஆற்றல் இல்லை; ஆனால் அவர் முறையற்ற ஆணை இடுகிறார் என்றால், மகன் அதை மதித்து நடக்க வேண்டாம். காரணம், அந்த முறையற்ற ஆணையை மகன் நிறைவேற்றினால், தந்தைக்கு நரகம்தான் கிடைக்கும். எந்த ஆணையை நிறைவேற்றுவதால் தந்தைக்கு நரகம் கிடைக்குமோ, துக்கம் அடைய நேரிடுமோ, அந்த ஆணையை நிறைவேற்றக் கூடாது. நான் "நரகத்துக்குப் போனாலும் பரவாயில்லை; அப்பா நரகத்துக்குப் போகக் கூடாது" என்ற பாவனை இருந்தால், மகனுக்கும் நரகம் கிடைக்காது; அப்பாவுக்கும் கிடைக்காது. தாத்தார்யம் என்னவென்றால், நரகத்திலிருந்து தந்தையைக் காப்பாற்றுவதற்காக, அவருடைய ஆணையை உடைத்தெறிந்தாலும் பாதகமில்லை, முறையற்ற கார்யத்தை ஒருபோதும் செய்யக்கூடாது.

தந்தைக்கு ஆற்றல் இல்லை; ஆனால், அவர் முறையற்ற ஆணை இடுகிறார்; வாழ்நாளில்

தாய்-தந்தையரின் எந்த ஒரு ஆணையையும் மீறி மகன் நடந்ததில்லையென்றால், அவசரக் குடுக்கைத்தனமாக, முறையற்ற அந்த ஆணையை நிறைவேற்றிவிடாமல், அதனைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும்; பகவானை நினைக்க வேண்டும். "உன்னுடைய தாய் நடத்தை கெட்டவள்; அவளைக் கொன்று விடு" என்று கௌதமர், தன்னுடைய மகன் சிரகாரியிடம் சொன்னார். இப்படிச் சொல்லிவிட்டுக் காட்டுக்குப் போய்விட்டார். சிரகாரி கத்தியை எடுத்துக் கொண்டு, தந்தையின் ஆணையைப் பற்றி ஆலோசித்தார். அங்கே கௌதமருடைய மனத்தில், "அவளை ஏன் கொல்ல வேண்டும்? அவளை த்யாகம் செய்துவிடலாமே?" என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. இப்படி சிந்தனை செய்து அவர் திரும்பி வந்தார்; கையில் கத்தியுடன் சிரகாரி நிற்பதைப் பார்த்தார். "அம்மாவைக் கொல்லாதே" என்று சொல்லி, அவர் சிரகாரியைத் தடுத்துவிட்டார்.

வினா: கோஸ்வாமி துளஸீதாஸர்
சொல்லியிருக்கிறார்-

ஜாகே ப்ரிய ந ராம-பை_தே_ஹீ !
தஜியே தாஹி கோடி பை_ரீ ஸம,

ஜத்யபி பரம ஸநேஹீ ||

தஜ்யோ பிதா ப்ரஹ்லாத₃, பி₃பீஷண ப₃ந்த₄,
ப₄ரத மஹதாரீ |

ப₃லி கு₃ரு தஜ்யோ, கந்த ப்₃ரஜ-ப₃னிதந்ஹி,
ப₄யே முத₃-மங்க₃லகாரீ ||

"பிரஹ்லாதன் தந்தையையும், விபீஷணன்
ஸநேஹாதரணையும், பரதன் தாயையும், பலி
குருவையும், கோபியர்கள் கணவன்மார்களையும்
த்யாகம் செய்தார்களே, அவர்களுக்குப் பாபம்
ஏற்படவில்லையா?"

விடை: அவர்கள் தந்தை முதலியவர்களை,
எந்த விஷயத்துக்காக, எந்த அளவுக்கு த்யாகம்
செய்தார்கள் என்பதை இங்கே எண்ணிப்
பார்க்க வேண்டும். ஹிரண்யகசிபு,
பிரஹ்லாதனுக்கு அனேக கஷ்டங்கள்
கொடுத்தார்; ஆனால், பிரஹ்லாதன்
அவைகளையெல்லாம் மகிழ்ச்சியோடு
பொறுத்துக் கொண்டார். "இந்த ஸரீரம்
தந்தையிடமிருந்து கிடைத்தது; அவர்
விருப்பப்படி இதை வைத்துக் கொள்வதற்கு
அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது" என்ற
விஷயத்தை உணர்ந்து மதித்தார். அதனால்,
"எனக்கு, நீங்கள் ஏன் கஷ்டங்களைக்

கொடுக்கிறீர்கள்?" என்று, ஒருபோதும் தகப்பனாரைக் கேட்டதில்லை. "ஆனால் நான், ஸாஷாத் பரமாத்மாவின் அம்சம்; அதனால், நான் பகவானுக்கு ஸேவை செய்வதில், வழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். தகப்பனார் இதில் குறுக்கிடுகிறார்; என்னைத் தடுக்கிறார். இது முறையல்ல." ஆகவே, தகப்பனாருக்கு நரகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அந்த ஆணையைப் பிரஹ்மாதன் கைவிட்டு விட்டார். தந்தையின் ஆணையை ஏற்று, பகவத் பக்தியைத் துறந்திருந்தால், அதற்கான தண்டனையைத் தகப்பனார் அனுபவிக்க நேர்ந்திருக்கும். தகப்பனார் தண்டனையை அனுபவிக்க நேரும்படியான எந்தச் செயலையும் மகன் செய்யக்கூடாது. இந்த நோக்கில்தான், தந்தையின் ஆணையை மதிக்காததன் மூலம் தந்தைக்கு நன்மையே செய்தார்; தந்தையைத் துறந்துவிடவில்லை.

ராவணன், விபீஷணனைத் துச்சமாக எண்ணி, "நீ இங்கிருந்து போய்விடு" என்று சொன்னதும் ஸ்ரீராமரிடம் போய்ச் சேர்ந்தார். ஆகவே, விபீஷணன் ஸஹோதரனைத்

துறந்துவிடவில்லை. மாறாக, அவனுடைய அநியாயத்தைத் துறந்தார்; அநியாயத்தை நியாயப்படுத்தவில்லை; ஆதரவு காட்டவில்லை. விபீஷணன் இராவணனுக்கு அவனுடைய நன்மைக்கான விஷயத்தையே சொன்னார்; அவனுக்கு நன்மையே செய்தார்.

தாயார், ஸ்ரீராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தார்; துன்பம் கொடுத்தார் - இதனால்தான் பரதன் தாயாரைத் துறந்தான். எப்படி கௌஸல்யா அம்மா, ராமனைக் காட்டிலும் அதிக அன்பை என்னிடம் காட்டுகிறாரோ, அப்படியே நீயும், என்னிடம் உள்ளதைக் காட்டிலும் அதிக அன்பை ராமனிடம் காட்டியிருக்க வேண்டும். ஆனால், ஸ்ரீராமனை நீ காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டாய். ஸ்ரீராமனுக்கு அம்மாவாக இல்லாமற்போய்விட்ட பிறகு, நீ எனக்கு மட்டும் அம்மாவாக எப்படி இருக்கமுடியும்? இதற்காக உனக்குத் தண்டனை கொடுப்பது எனக்கு முறையல்ல. "நான் உன்னை அம்மா என்று சொல்ல மாட்டேன்" என்பதை என்னால் செய்ய முடியும்; என்னதான் செய்ய!

"ஸாஷுத் பகவான், பிராமண உருவில் வந்து என்னிடம் பிச்சை கேட்கிறான்; ஆனால், ஆசார்யர், நான் தானம் கொடுப்பதிலிருந்து என்னைத் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்; ஆகவே, நான் ஆசார்யனின் வார்த்தையை மதிக்கமாட்டேன்" என்ற வகையில்தான் பலி, குருவைத்துறந்தார். பலி, குருவின் ஆணையை ஏற்காததுகூட, குருவின் நன்மைக்காகவே தான். தானம் கொடுப்பதற்குப் பலி தயாராகவே இருந்தார். அந்தச் சமயத்தில், அவர் குருவின் வார்த்தைக்கு மதிப்புக் கொடுத்திருந்தால், அந்த வார்த்தையின் விளைவான பாபம் குருவையே அடைந்திருக்கும். அதனால், அவர் குருவின் சாபத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்; அந்தக் குற்றத்திலிருந்து, தீங்கிலிருந்து குருவைக் காப்பாற்றிவிட்டார். தானே தண்டனையை அனுபவித்தார்; ஆனால், தண்டனையிலிருந்து குருவைத் தப்ப வைத்தார்! - என்றால், இது குருஸேவை அல்லவா!

பகவானைக் கண்களால் பார்க்கவிடாமல் கணவன்மார்கள் தடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் இதனாலேயே, கோபியர்கள் கணவன்

மார்களைத் துறந்தார்கள். அவர்கள் கணவன்மார்களின் சொற்படி நடந்திருந்தால், கணவன்மார்கள் பாபத்தின் பங்காளிகளாகியிருப்பார்கள். ஆகவே, கணவர்களின் சொல்லை மதிக்காததால், அவர்கள் கணவன்மார்களைப் பாபத்திலிருந்தே காப்பாற்றினார்கள்.

கருத்து என்னவென்றால், மனித ஸரீரத்தைப் பயனுள்ளதாக்குவது என்பது, பரமாத்மாவை அடைவதிலேயே இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த முயற்சியில் உதவியாளனாக இருப்பவன் நமக்கு உகந்ததைச் செய்கிறான்; அதில் தடை போடுகிறவன் நமக்குத் தீங்கைச் செய்கிறான். பிரஹ்மாதன் முதலிய எல்லோரும் பரமாத்மாவை அடைவதில் இடைஞ்சல் ஏற்படுத்தியவர்களை துறந்தார்கள், தந்தை முதலியவர்களை அல்ல. ஆகவே அவர்களுக்கு மேன்மேலும் நலன் உண்டாயிற்று.

வினா: தாயின் நிலை உயர்ந்ததா? அல்லது தந்தையின் நிலையா? மேலும், உயர்நிலைக்குக் காரணம் என்ன?

விடை: உயர்நிலை அம்மாவுக்குத்தான். தாயின் மதிப்பு, தந்தையுடையதைக் காட்டிலும் நூறு மடங்கு அதிகம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது- "ஸஹஸ்ரம் து பித்ருந்மாதா கெ₃ளரவேணாதிரிச்யதே" [மனுஸ்மருதி 2/145]. ஸ்ரீராமன் வனவாஸத்திற்காகப் புறப்பட்ட போது, அவர் அன்னையிடம் சென்று, பாதங்களில் வணங்கிக் கூறினார்- "அம்மா! வனவாஸத்துக்குப் போகும்படி எனக்கு ஆணையிடப்பட்டுள்ளது." "இது தந்தையுடைய கட்டளையே என்பதால் அம்மாவை உயர்வாக மதித்து நீ காட்டுக்குப் போகாதே" என்று, தாய் சொன்னார்-

ஜென[ம்] கேவல பிது ஆயஸ தாதா ।

தென ஜனி ஜாஹ ஜானி ப₃டி₃ மாதா ॥

[மானஸம், அயோத்₄யா₀ 56/1]

ஆனால், உனது சிற்றன்னையும், தந்தையுமாகச் சேர்ந்து, காட்டுக்குப் போகும்படி சொல்லியிருந்தால்,† காடு, உன்னைப் பொறுத்தவரையில் நூறு அயோத்திகளுக்கு ஸமமாகும்.

ஜென பிது மாதா கஜேஹ ப₃ன ஜானா ।

தென கானன ஸத அவத₄ ஸமானா ॥

[மானஸம். அயோத்த₄யா₀ 56/2]

சொத்து-செல்வம் முதலியவைகளால், தந்தை மகனைப் போஷிக்கிறார்; ஆனால், அன்னை தன் ஸரீரத்தையே கொடுத்து மகனைப் போஷிக்கிறார். சொத்துசெல்வம் என்பது மமதையைக் குறிப்பிடும் பொருள்; ஸரீரம் என்பது "நானை"க் குறிப்பது. "என்னுடைய"தைக் காட்டிலும் "நான்" அருகில்

† தன்னிலும் அதிகமான அன்பு சிற்றன்னையிடம் காட்டவேண்டும் என்ற கௌஸல்யாதேவியின் அறிவுரை, அவருடைய பரந்த உள்ளத்தைக் காட்டுகிறது. குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவருக்குமிடையே உள்ள அன்பு கட்டுக்குலையாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக தாயிடம் காட்டுவதைவிட அதிக அன்பு, பிற அன்னையரிடம் காட்டவேண்டும் என்று, கௌஸல்யாதேவி எல்லோருக்கும் பாடம் புகட்டியிருக்கிறார்.

இருக்கிறது. "என்னுடையது" என்று சொல்லப்படும் பொருட்கள் வந்து, போகும் தன்மையுடையவை; ஸரீரம் வேறெதையும் எதிர்பாராமல் நிலைத்திருப்பது. ஆகவே, அன்னையின் நிலை உயர்ந்ததாகவே இருக்கும்.

தாய், தன்னுடைய கன்னிப்பருவத்தைப் பாழாக்கிவிட்டார். தன்னுடைய ஸரீரத்தைக் கொடுத்து, தன்னுடைய பாலை ஊட்டிப் போஷித்திருக்கிறார். தாதியாக, நாவிதனாக, வண்ணானாக, தையற்காரனாக, ஆசானாக அம்மா செயல்பட்டிருக்கிறார். அவ்வளவுக்குப் போவானேன், மலமூத்திரம் கழுவித் தோட்டி வேலைகூடச் செய்திருக்கிறார். அந்த வேலைகளையும் ஏதோ சுமையாகக் கருதிச் செய்யவில்லை; மாறாக, மிகவும் பாசத்துடன், "என்னுடையது" என்ற உரிமை உணர்வுடன், ஆர்வத்துடன் செய்திருக்கிறார் என்பது மட்டுமல்ல; பதில் உதவி பெறவேண்டும் என்ற எண்ணமும் இருந்ததில்லை. குழந்தை நோயாகப் படுத்தால், அம்மாவின் உடல்பலம் குறைகிறது. ஆகவே, உலகத்தில் அன்னைக்கு

ஈடாகக் குழந்தையைப் பராமரிக்கக் கூடியவர் வேறு யார்? **"மாத்ரா ஸமம் நாஸ்தி ஸரீரபோஷணம்!"** ஆகவேதான், அம்மாவின் நிலை உயர்ந்தது. மகன் ஸாது-ஸந்யாஸியான பின், அன்னையைக் காண நேர்ந்தால், அவர் அன்னை எதிரே, நிலந்தோய வணங்குதல் வேண்டும் என்று அறநூல்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு உயர்ந்த நிலை வேறு யாருக்கு ஏற்பட முடியும்!

வினா: தாய்-தந்தையருக்கு **ஸேவை** செய்வதால், என்ன லாபம்?

விடை: தாய்-தந்தையருக்கு **ஸேவை** செய்வதால் இஹலோக-பரலோக வாழ்க்கை செம்மைப்படுகிறது; பகவான் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். தாய்-தந்தையருக்கு **ஸேவை** செய்யாதவனிடம் பகவான் நம்பிக்கை வைப்பதில்லை - "அப்பா-அம்மாவுக்குப் பணி விடை, பக்தி பண்ணாத இவன், என்னிடமா பக்தி செலுத்தப் போகிறான்!"

புண்டரீகன், உடலாலும், உள்ளத்தாலும், ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டுடனும் தாய்-தந்தையருக்கு **ஸேவை** செய்தார். அவருடைய **ஸேவையால்**

மகிழ்ந்த பகவான், அழைப்பு இல்லாமலே புண்டரீகன் வீட்டுக்கு வந்து சொன்னார்- "புண்டரீகனே! நீ உன் அப்பா-அம்மாவிடம் காட்டும் பக்தியினால் மனம் மகிழ்ந்து, நானாகவே உனக்குத் தர்சனம் கொடுப்பதற்காக நானே உன்னிடம் வந்திருக்கிறேன்." அந்தச் சமயத்தில் புண்டரீகன், தாய்-தந்தையரின் பணிவிடையில் ஆழ்ந்திருந்தார். அதனால், அவர் பகவானிடம் சொன்னார்- "த தந்தையருக்குச் செய்யும் எந்த ஸேவை காரணமாகத் தாங்கள் இங்கே எனக்குத் தர்சனம் கொடுப்பதற்காக வந்திருக்கிறீர்களோ, அந்த ஸேவையை நான் எப்படி விடுவேன்? இப்போது நான் தாய்-தந்தையருக்குப் பணிவிடை செய்து கொண்டிருக்கிறேன்; அது முடிந்த பின்னர்தான், நான் தங்களைத் தர்சனம் செய்ய முடியும். அதுவரை நீங்கள் காத்திருக்க விரும்பினால், இந்தச் செங்கற்களின் மேல் நின்று கொள்ளுங்கள்." இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே புண்டரீகன், இரண்டு செங்கற்களை முதுகுக்குப் பின்னால் விட்டெறிந்தார். பகவான் அவற்றின் மேல்

நின்று கொண்டார். செங்கற்களின்மேல் நின்ற காரணத்தால், பகவானின் பெயர் "விட்டல்" என்றாயிற்று. பகவானுடைய இந்தக் காசுகியைக் காண விரும்பினால், [மஹாராஷ்ட்ரத்திலுள்ள] பண்டரீபுரம் சென்று காணலாம். இதுபோலவே, மஹாபாரதத்தில், ஊமைச் சண்டாளியின் கதை வருகிறது. ஊமைச் சண்டாளிக்கு அப்பா-அம்மாவிடமிருந்த பக்தியைப் பார்த்து, பகவானே அவள் வீட்டில் வசித்து வந்தார்! கருத்து என்னவென்றால், தாய்-தந்தையருக்குச் செய்யப்படும் ஸேவையால், மண்ணுலகத்திலும், மேலுலகத்திலும் எல்லா விதமான நன்மைகளும் உண்டாகின்றன.

வினா: தாய்-தந்தையருக்கு ஆற்றும் ஸேவைக்கு இவ்வளவு பெருமை இருக்கும்போது, அவர்கள் ஸேவையை விட்டுவிட்டு மனிதர்கள் ஏன் ஸாது-ஸந்யாஸியாகப் போகிறார்கள்?

விடை: ஒருவன் இறந்துவிடுகிறான் என்றால், அவன் தாய்-தந்தையருக்குச் செய்யவேண்டிய பணிவிடைகளை விட்டுவிட்டுத் தான் இறக்கிறான்; அதனால், அவனுக்குப் பாபம் ஏற்படுவதில்லை.

அப்படியே யாருக்கு உலகத்திலிருந்து
உண்மையான வைராக்யம் ஏற்படுகிறதோ,
அவனுக்குப் பாபம் உண்டாவதில்லை.
இவ்விதமே, எவன் எவ்வகையிலும்
பகவானையே புகலடைந்து விடுகிறானோ,
அவனுக்கும் எவ்வித பாபமும்
உண்டாவதில்லை; ஏனென்றால் யாரிடமும்
பட்ட கடன் பாக்கி அவனுக்குக் கிடையாது.

தேவரீஷிபூதாப்தந்ருணாம் பித்ருணாம்

ந கிங்கரோ நாயம்ருணீ ச ராஜன் ।

ஸர்வாத்மனா ய: ஸரணம் ஸரண்யம்

க₃தோ முருந்த₃ம் பரிஹ்ருத்ய கர்தம் ॥

[ஸ்ரீமத்₃ப₄ாக₃வதம் 11/5/41]

"அரசே! எனொருவன் எல்லா
விருப்பங்களையும் விட்டு, புகலடைந்தவர்
களிடம் அன்பு கொண்டவனான பகவானின்
திருப்பாதங்களை முழுமையாகச் சென்று
அடைகிறானோ, அவன் தேவர், முனிவர்,
பிராணிகள், குடும்பம் நடத்துவோர், பிதிரர்
சூட்டம் - இவைகளில் எவருக்கும்
கடன்பட்டவனாகவோ, ஏவலாளனாகவோ
இருக்க மாட்டான்."

கருத்து என்னவென்றால், எவன் மனிதப்பிறவியின் உண்மையான லக்ஷியப் பொருளான பகவானிடம் ஈடுபடுகிறானோ, அவன் தாய்-தந்தையரின் ஸேவை, குடும்பம் ஆகியவற்றைத் துறந்தாலும் அவனைப் பாபம் ஒட்டுவதில்லை.

வினா: இரண்டுமூன்று பையன்கள் இருந்து, அவர்களில் ஒருவன் ஸாது-ஸந்யாஸியாகப் போய்விட்டால், அது ஒன்றும் பெரிய விஷயமல்ல. ஆனால், ஒருவருக்கு ஒரே பையன்தான் இருக்கிறான்; அவனும் ஸாது-ஸந்யாஸியாகப் போனால், அவனுடைய தாய்-தந்தையர் யாரை அண்டிப் பிழைப்பார்கள்?

விடை: தாய்-தந்தையர் இருக்கும்வரையில் அந்தப் பையன், அவர்களுக்கு ஸேவை செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும்; அவர்களை விட்டுவிடக் கூடாது. ஏனென்றால், பகவத் ப்ராப்திக்கு ஸாதுவாகப் போவது ஒரு காரணமல்ல; மாறாக, உலக வாழ்விலிருந்து வைராக்யமும், பகவானிடம் ப்ரேமையும்தான் காரணம். ஆதலால், அவன் தாய்-தந்தையருக்கு ஸேவை செய்து கொண்டே வழிபாடு-த்யானங்களைச் செய்தால், அவனுக்கு

பகவத் ப்ராப்தியில் எவ்வித இடையூறும் ஏற்படாது; மாறாக தாய்-தந்தையரின் மகிழ்ச்சியினால் பகவத் ப்ராப்தியில் உதவிதான் கிடைக்கும். கருத்து என்னவென்றால், தாய்-தந்தையரிடம் பட்டுள்ள கடனை அடைக்காமல், அவர்களைத் துறக்கலாகாது. ஆனால், தீவிர வைராக்யம் ஏற்பட்டு, பகவானின் திருவடிகளில் தனித்த அன்பு ஏற்பட்டு, அந்த நிலையில் தாய்-தந்தையரின் ஸேவை விடப்பட்டால், அவனுக்குப் பாபம் உண்டாகாது.

வீட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டு, அப்பா-அம்மாவுக்கு ஸேவை செய்யாமல், தன்னுடைய மனைவி-மக்களை வளர்ப்பதில் மட்டுமே குறியாக இருக்கிறானோ, அவனைப் பாபம் ஒட்டவே செய்யும். அப்படியே எவன் அப்பா-அம்மாவையும், வீடு - மக்களையும் விட்டுச் சென்று ஸாதுவாகி, குடில்-ஆஸ்ரமம் ஏற்படுத்திக் கொண்டு, ரூபாய் சேர்த்துக் கொண்டு, சிஷ்யன்-சிஷ்யை சேர்த்துக் கொண்டு, ஸுக-சௌக்யத்தோடு இருக்கிறானோ, அவனை அப்பா-அம்மாவுக்குப்

பணிவிடை செய்யாத பாபம் ஒட்டிக் கொள்ளத்தான் செய்யும்.

வினா: ஒருவன் ஸாது-ஸந்யாஸி ஆகி ரூபாய் சேர்க்கிறான்; தாய்-தந்தையர், மனைவி-மக்களுக்குப் பணம் அனுப்புகிறான்; அவர்களை வளர்த்துப் பராமரிக்கிறான் என்றால், அவனுக்குப் பாபம் ஏற்படுமா?

விடை: ஸாது-ஸந்யாஸி ஆனபின்னர், அப்பா-அம்மா முதலியோருக்குப் பணம் அனுப்புகிறவர்கள், பாபத்தில் பங்கேற்பவர்களே. அத்துடன், அவரால் கொடுக்கப்படும் பணத்தைக் கொண்டு தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துகிறவர்களும் பாபத்தில் பங்கு கொள்கிறார்கள். ஏனென்றால், அவ்விருவருமே அறநூல் ஆணைக்கு எதிரான கார்யம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் குடும்ப வாழ்வில் இருந்து கொண்டேயல்லவா, தாய்-தந்தையருக்கு ஸேவை செய்யவேண்டும்? ஆனால், அவர்கள் ஸாஸ்த்ர விரோதமான கார்யம் செய்து ஸந்யாஸ ஆஸ்ரமத்தையே மாசுபடுத்துகின்றனர் என்பதால், அவர்களுக்குப் பாபம் ஏற்படவே செய்யும். அவர்கள் பாபத்திலிருந்து தப்பமுடியாது.

வினா: வீட்டில் தாயாரைப் பராமரிப்பதற்கு, கண்காணிப்பதற்கு வேறு யாரும் இல்லாத நிலையில், ஸாது-ஸந்யாஸி ஆகிவிட்ட பையன், அம்மாவைப் பராமரிக்கலாமா, கூடாதா?

விடை: அம்மாவுக்கு வேறு ஒரு ஆதாரமும் இல்லாவிட்டால், ஸாது ஆகிவிட்டாலும்கூட, அவன் அம்மாவைப் பராமரிக்க வேண்டும்; பராமரிக்கத்தான் வேண்டும். நாதியற்ற நிலையில் 'பிற பிராணிகளுக்குக்கூட ஸேவை செய்யவேண்டும்' என்னும்போது, ஸரீரத்தைக் கொடுத்த தாயைப் பற்றிச் சொல்லவா வேண்டும்? அவர் நாதியற்று இருந்தால், அவருக்கு ஸேவை செய்வதில் எவ்விதக் குற்றமும் இல்லை.

வினா: மகள், கணவன் வீட்டுக்குப் போய்விடுகிறாள். அப்புறம் அவள் அப்பா-அம்மாவுக்கு எப்படி ஸேவை செய்ய முடியும்? ஸேவை செய்யாவிட்டால், அப்பா-அம்மாவிடம் பட்டுள்ள கடன் கமை எப்படி நீங்கும்?

விடை: ஒருவருக்கு அவர் மனமார் விரும்பியும்கூட அடைக்க முடியாத அளவுக்குக் கடன் ஏறிவிட்டது என்றால், அவர் கடன்

கொடுத்தவரிடம் சென்று, "நான், என் மனைவி-மக்கள், வீடு, நிலம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் தங்களுக்கு ஸமர்ப்பிக் கிறேன்; இப்போது நீங்கள் இவைகளை உங்கள் விருப்பம்போல் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்" என்று சொல்ல வேண்டும். இப்படிச் சொல்வதால் அவன் மேல் கடன் சுமை நிற்பதில்லை; நீங்கிவிடுகிறது. இவ்விதமே மகள், குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே தாய்-தந்தையருக்கு அர்ப்பணமாகி இருக்கிறாள். அவள் தன் மனத்தில் எதையும் வைத்துக் கொள்வதில்லை. தாய்-தந்தையர், எங்கே அவளைத் திருமணம் செய்து கொடுக்கிறார்களோ, அவள் மகிழ்ச்சியோடு அங்கேதான் செல்கிறாள். அவள், தன் கோத்திரத்தையும் கணவனின் கோத்திரத்தோடு இணைத்து விடுகிறாள். இவ்வளவு பெரிய த்யாகம் செய்திருக்கிற அவள் மேல் கடன் எப்படி இருக்கமுடியும்? இருக்கவே முடியாது.

வினா: அப்பா-அம்மாவுக்கு ஆதரவு யாரும் இல்லை என்ற நிலையில், திருமணமாகியுள்ள மகள், அப்பா-அம்மாவைப் பராமரிக்கலாமா, கூடாதா?

விடை: துணையற்ற அப்பா-அம்மாவுக்கு அவள் ஸேவை செய்வலாம். திருமணமான மகளுக்குக் குழந்தை இருந்தால், அப்பா-அம்மா, அவளுடைய வீட்டில் சோறு-நீர் ஏற்கலாம்; அவளுடைய வீட்டில் வசிக்கலாம். ஆனால், அவளுக்குக் குழந்தை-குட்டி இல்லையென்றால், அவள் வீட்டில் சோறு-நீர் ஏற்க, அப்பா-அம்மாவுக்கு உரிமை இல்லை.

தாய்-தந்தையர், கன்னிகையைத் தானம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதால், அவர்கள் அந்த வீட்டில் உணவு ஏற்கலாகாது; ஏனென்றால், தானம் கொடுத்தவருக்கு, தானம் கொடுக்கப்பட்ட பொருளின்மீது உரிமை கிடையாது. ஆனால், பெண்ணுக்குக் குழந்தை பிறந்துவிட்டால், தாய்-தந்தையர் பெண்ணின் வீட்டில் உணவு கொள்ளலாம். காரணம் என்னவென்றால், மகளின் கணவன் [மாப்பிள்ளை], தன்னுடைய பிதிர்க் கடனிலிருந்து விடுதலை பெறவே வேறொருவர் பெண்ணை ஏற்றுக் கொண்டார்; அவள் மூலம் குழந்தை உண்டானதும், அவர் பிதிர்க்கடனிலிருந்து விடுதலை பெறுகிறார்.

ஆகவே, குழந்தை பிறந்ததும், தாய்-தந்தையருக்கு மகளிடம் உரிமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதே கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவனாக இல்லாவிட்டாலும், பெண் வயிற்றுப் பேரன், தன்னுடைய தாய்வழிப் பாட்டனார்-பாட்டிக்கு சிராத்த-தர்ப்பணம் செய்ய முடியும்.

தாய்-தந்தைக்குத் துணை இல்லாத நிலையில், அவர்களுக்கு ஸேவை செய்வதற்கு யாருமில்லாதபோது, அவர்களுக்கு ஸேவை செய்யும் பொறுப்பு மகளின் மேல்தான் இருக்கிறது. ஆகவே தனக்குக் குழந்தை உண்டாகாவிட்டாலும், திருமணமான பெண், அவர்களுக்கு ஸேவை செய்யத்தான் வேண்டும். மற்றொரு விஷயம்: இப்போதுள்ள சட்டத்தில் தந்தையின் சொத்துக்களில் மகனுக்கும், மகளுக்கும் ஸமமான உரிமை இருப்பது ஏற்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இன்றைய சட்ட நோக்கில் பார்த்தாலும், எப்பொழுது மகளுக்குச் செல்வத்தைக் கொடுக்கும் உரிமை ஏற்பட்டுவிட்டதோ, அதேபோல் அவளிடமிருந்து ஸேவையை ஏற்றுக் கொள்ளும் உரிமையும் தாய்-தந்தையருக்கு உண்டுதானே!

இப் புத்தகத்தில் வடமொழி
ஸ்லோகங்களும், ஹிந்திப் பாக்களும்
மேற்கோள்களாக அடிக்கடி கையாளப்
படுகின்றன. அந்த எழுத்துக்களின்
சரியான உச்சரிப்பு ஆங்கில எழுத்துக்கள்
மூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளது. "ஸ" என்ற
எழுத்து ஓசை, இசை, பிசகு, கசடு
இவற்றில் ஒலிக்கும் "ச" எழுத்தை ஒத்தது.

க	க ₂	க ₃	க ₄
Ka	Kha	Ga	Gha

ச	ச ₂	ஜ	ஜ
Ca	Cha	Ja	Jha

ட	ட ₂	ட ₃	ட ₄
Ta	Tha	Da	Dha

த	த ₂	த ₃	த ₄
Ta	Tha	Da	Dha

ப	ப ₂	ப ₃	ப ₄
Pa	Pha	Ba	Bha

ஷ	ஸ	ஜ்ஞ	க்ஷ
Sha	Sa	Gna	க்ஷ

விரைவில் வெளிவர இருப்பவை

1. நள-தமயந்தி (கதைகள்)
2. நல்வாழ்க்கைக்கான நல்லுரைகள்
3. பகவானை அடைவது எளிதே
4. வாஸுதேவனே அனைத்தும்
5. அன்புத் தொண்டர் உத்தவர்

இந்நூல்கள் அனைவரும் வாங்கும் வகையில் மிக மலிவான விலையில் கிடைக்கும். மேலும் கீதை, ராமாயணம், பாகவதம் மற்றும் ஆன்மிக நூல்களும் (ஹிந்தி, ஆங்கிலம், ஸமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில்), கன்னட நூல்களும் மலிவு விலையில் கிடைக்கும். இந்நூல்கள் உற்றார் உறவினர்களுக்கு விசேஷ நாட்களில் பரிசளிக்க ஏற்றவை.

கிடைக்குமிடம்:

கோபால் சேவா டிரஸ்ட்,
82, கிருஷ்ணா டாக்ரீஸ் ரோடு,
ஈரோடு - 638 003.
Phone No.: 213976, 212902, 211668.
Fax No.: 0424 213274.

புத்தகங்கள் V.P.P.யில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

கீதாப்ரஸ் (கோரக்புர்) வெளியீடுகள்

1. கீதா மாதூர்யம் (பகவத் கீதை).
2. பசு பராமரிப்பின் நற்பயன்கள் (கதைகள்)
3. கர்ம ரஹஸ்யம்
4. சரணாகதி
5. உருவ வழிபாடு
6. தூய்மையான உணவுப் பழக்கம்
7. திருநாமஜபத்தின் மஹிமை
8. கீதை கற்பதன் பயன்கள் &
ஸத்யத்தைச் சரணடைந்தால் முக்தி
9. ஸத்ஸங்கத்தின் ஸாரமான தத்வங்கள்
10. குடும்பத்தில் எப்படி இருக்கவேண்டும்?
11. நாரத-பக்திஸூத்ரம்
12. பகவான் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் (கதைகள்)
13. ஹனுமாந் சாலீஸா
14. மிக உயர்ந்த நிலையை அடைவதற்கான வழி
15. எல்லோருக்கும் மேன்மை எப்படி ஏற்படும்?
16. ஸாவித்ரி-ஸத்யவான் (கதை புத்தகம்)
17. பக்தராஜ ஹனுமான் (கதைகள்)
18. பயனுள்ள கதைகள்
19. "ஒன்றே செய்மின்! நன்றே செய்வீர்!!"

॥ श्रीगणेशाय ॥

கீதாப்ரஸ், கோரக்புர்

பிரசுரிக்கும் புத்தகங்கள் கீழ்கண்ட கிளைகளிலும்,
ரயில் நிலையக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்

கிளைகள்

1. கல்கத்தா
பின்கோடு - 700007	கோவிந்தபவன் காரியாலயம்,
151, மஹாத்மா காந்தி ரோடு,
தொலைபேசி: 2386894
2. டில்லி
பின்கோடு - 110006	கீதாப்ரஸ், கோரக்புர் கீ புஸ்தக் தூகான்,
2609, நயீஸ்டக், தொலைபேசி: 3269678
3. பாட்னா
பின்கோடு - 800004	கீதாப்ரஸ், கோரக்புர் கீ புஸ்தக் தூகான்,
அசோக் ராஜ்பத்
4. கான்புர்
பின்கோடு - 208001	கீதாப்ரஸ், கோரக்புர் கீ புஸ்தக் தூகான்,
24/55, பிர்கானா ரோடு, தொலைபேசி: 3523.1
5. வாரணாசி
பின்கோடு - 221001	கீதாப்ரஸ், பேய்ஸ் ஏஜன்ஸி,
59/9, நீசீபாக், தொலைபேசி: 57151
6. ஹரித்வார்
பின்கோடு - 249401	கீதாப்ரஸ், கோரக்புர் கீ புஸ்தக் தூகான்,
ஸபஜீம்ஸ்ட், மோதீபஜார்
7. ஸ்வர்காசர்ம்
பின்கோடு - 249304	கீதாபவன், கங்காபார், ஸ்டேசன்,
ரிஷிகேஷ், தொலைபேசி: 30122

* * * * *

ரயில் நிலையக் கடைகள்

1. டில்லி ஜங்கன், பிளாட்பார் எண் 1	8. வாரணாசி, பிளாட்பார் எண் 3
2. நியூ டெல்லி, பிளாட்பார் எண் 8-9	9. ஹரித்வார், பிளாட்பார் எண் 1
3. ஐ.எஸ்.பி.டி. (டில்லி)	10. பாட்னா, புக்ட்ராலி,
பிளாட்பார் எண் 1
4. ஹைதரத் நிக்ஸமுதீன் (டில்லி)
பிளாட்பார் எண் 4-5	11. கௌரா, நியூ காம்ப்ளக்ஸ்,
பிளாட்பார் எண் 18
5. கோடா (ராஜஸ்தான்),
பிளாட்பார் எண் 1	12. முகால் ஸராய் ஜங்கன்,
பிளாட்பார் எண் 3-4
6. கான்புர், பிளாட்பார் எண் 1	
7. கோரக்புர், பிளாட்பார் எண் 1	

* * * * *

அங்கீகாரம் பெற்ற விற்பனையாளர்

1. ஸ்ரீகீதாப்ரஸ் புஸ்தக பரசார கேந்தரா, தொலைபேசி: 563379
புவியன் பிஸ்டிங், ஜெனஹீபஜார், ஜெய்பூர் - 302 003.
2. ஆங்கிலம் மற்றும் இதுர மொழிகளின் வெனிபீடுகள்:-
கோபால் கோபா டரஸ்ட், கிருஷ்ணா டாக்கீஸ் ரோடு,
ஈரோடு - 638 003, தொலைபேசி: 213976.